

ZVONKO

ISSN 1332-5841

List učenika Osnovne škole Zvonka Cara Crikvenica, siječanj 2024.

broj 24

TEMA BROJA:

UZ DOBRU KNJIGU NIKADA NISI SAM

IMPRESSUM

ZVONKO

List učenika OŠ Zvonka Cara Crikvenica

IZDAVAČ

OŠ Zvonka Cara Crikvenica
Kotorska 13, 51260 Crikvenica
Tel./fax: 051/241-866

E-adresa: tajništvo@os-zvonkacara.hr

ZA IZDAVAČA

Desiree Pečaver, ravnateljica

GLAVNA UREDNICA

Leona Derossi, 7. b

NOVINARSKA SKUPINA „Zvonko“

Hana Malnar, Luce Mudražija,
Lana Rogać, Leona Derossi,
Lea Lučić, Mihaela Malinarić,
Marija Peričić, Marlen Car

VODITELJICA NOVINARSKE SKUPINE

Sanja Krešić, prof.

LEKTURA I KOREKTURA

Ana Buterin, mag. educ. philol. croat.

UČITELJI SURADNICI

Alison Mavrić,
Marijana Marić-Tonković,
Mirela Majnarić,
Željka Bogdanović

FOTOGRAFIJE

učenici novinarske skupine,
Desiree Pečaver, Damir Donadić,
Foto Ivančić, crikva.hr, Elma Dujčić

NASLOVNICA

Layla Rose Le Roux, 2. b
(radionica izrada naočala uz pomoć
3D-olovke u okviru projekta ŠUŠURA)

GRAFIČKA PRIPREMA

Neriz d. o. o. Jadranovo

TISAK

Kerschoffset Zagreb d. o. o.

UVODNA RIJEČ

Drage čitateljice i dragi čitatelji,
za vas smo pripremili novi 24. broj našega školskog lista „Zvonko“ koji se slikom i riječju osvrće na školsku godinu 2022./2023.

Teško je od mnoštva događanja u školi izdvojiti one najdojmljivije trenutke jer na ovim 52 stranicama školskoga lista premalo je prostora da bismo prenijeli sve ono što volimo istaknuti i čime se volimo pohvaliti.

Naši su učenici ponovili izvrsne rezultate na školskim natjecanjima znanja i sporta te nas opet učinili ponosnima. Ponovno smo se pokazaliiskusnim i ugodnim domaćinima te smo uspješno ugostili sudionike državnoga Natjecanja iz hrvatskoga jezika. U hodnicima, učionicama i auli naše škole više je puta vladao pravi „šušur“ ne samo u rujnu, kada je u našoj školi predstavljen zanimljivi projekt Zajednice tehničke kulture koji je oduševio naše učenike, nego i kada smo održali naš jubilarni 25. Božićni sajam ili svima omiljeno Čakavsko maškarano zapolne.

Temom broja željeli smo podsjetiti na važnost čitanja i ukazati na to da uz dobru knjigu (ili dobar školski list) nikada nisi sam. Stoga prolistajte novoga „Zvonka“ i uživajte u čitanju.

Uredništvo

info

ŠKOLA U BROJKAMA

Ime: Osnovna škola Zvonka Cara Crikvenica

Datum rođenja: 19. 7. 1991.

Školska godina: 2022./2023.

Broj učenika matične škole: 270

Broj učenika PŠ-a Selce: 30

Broj učenika PO-a „Thalassotherapie“: 50

Ukupno: 350

Ravnateljica: 1

Učitelji razredne nastave: 16

Učitelji predmetne nastave: 26

Stručni suradnici: 2

Asistenti u nastavi: 5

Mentori i savjetnici: 3 mentora, 1 savjetnik

Ostali djelatnici: 10

Voditelji produženoga boravka: 3

Voditelj PŠ-a Selce: 1

Voditelj PO-a „Thalassotherapie“: 1

Voditelj ŽSV-a: 1

Izborni predmeti:

Vjeronauk

Informatika

Njemački jezik

1. a razred s učiteljicom Evom Tomljanović

1. b razred s učiteljicom Andreom Barac

GENERACIJA 2022. / 2023.

DOBRO DOŠLI U ŠKOLSKI SVIJET

I ove su nam godine na vrata pokucali novi školarci.
Dobri, slatki, veseli, sa željom i nadom
da će naučiti čitati, pisati, računati, crtati i pjevati.
Pripremi se na naše prvake, svijete!
U našoj školi nema toga što ne može dijete!

Lana Rogać, 6. a

1. razred PŠ-a Selce s učiteljicom Anamarijom Grbčić-Pahlić

PRVA NOĆ KNJIGE U NAŠOJ ŠKOLSKOJ KNJIŽNICI

PROSLAVILI SMO 80. ROĐENDAN „MALOGA PRINCA“

Antoineu de Saint-Exuperyju. Luce Mudražija, učenica 8. razreda, ispričala nam je mnoge zanimljivosti o knjizi te su pažljivi slušatelji ovoga izlaganja dobivene informacije mogli iskoristiti u kvizu znanja pomoću aplikacije Kahoot, a „najbrži prst“ i najviše znanja imale su Karla Marković i Sara Solomun koje su zaslužile i prigodnu nagradu.

Po završetku kviza učenicima su ponuđene aktivnosti i radionice posvećene „Malome princu“.

Zaigrali su Pictionary s knjižničarom Mirelom Majnarić. Glumili su i objašnjavali pojmove crtežima i

pantomimom.

Učenici viših razreda okušali su se u radionici blackout-poezije te zajedno s učiteljicom Sanjom Krešić „reciklirali“ ulomke iz knjige i stvarali „nove“ poetske tekstove.

Maloga princa zamislili smo i u modernome virtualnom svijetu te su učenici uz asistenciju učiteljice Ane Lončarić Kostrenčić osmislili njegov Facebook-profil i maštovite objave s njegova najnovijega

Ove školske godine prvi je put u našoj školi obilježena Noć knjige. Budući da „Mali princ“ upravo ove godine slavi svoj okrugli 80. rođendan, zaključili smo da „slavljenik“ zaslužuje i prigodnu rođendansku proslavu u našoj knjižnici. Naša je Noć knjige započela učeničkom prezentacijom o „Malome princu“ i njegovu autoru

putovanja po Zemlji. Kreativci su svoje vještine pokazali u izradi uporabnih staklenki decoupage-tehnikom s prigodnim motivima našega književnog junaka, a sve pod budnim okom naše asistentice u nastavi Sanje Miletić. Izrađivali su i plastificirali straničnike i kartice s mudrim mislima iz knjige.

„Mali princ“ preveden je na preko 290 stranih jezika i dijalekata, a kako izgledaju izdanja na njemačkome i francuskome jeziku te na čakavskome dijalektu, učenici su proučavali s učiteljicom Nikolinom Vaić koja je održala i „brzi“ tečaj francuskoga jezika pomoću pojmova iz knjige. Osim mnogobrojnih učenika pri-

družile su se i podržale događaj učiteljice Tereza Rukober i Marijana Marić-Tonković.

Naša je knjižnica „pucala po šavovima“, odaziv učenika bio je velik – naša je proslava u potpunosti uspjela! Noć knjige svakako želimo ponoviti i dogodine.

Luce Mudražija, 8. a

ZANIMLJIVOSTI O MALOME PRINCU

Dana 21. travnja 1943. godine Antoine de Saint-Exupéry objavio je svoju modernu bajku „Mali princ“.

Sve je počelo s danom kada se Exupéry razbolio, a svoju je dosadu dijelio sa svojom malom, vjernom prijateljicom u bolnici koja se trudila zabaviti ga pa mu je čitala „Malu sirenu“. Tada je dobio ideju napisati svoju modernu bajku, sličnu „Maloj sireni“.

Bio je ugledan čovjek iz plemićke obitelji, a po zanimanju književnik, vojnik i zrakoplovac. Porijeklom je iz Francuske koja je kao i mnoge druge europske zemlje bila pod njemačkom okupacijom 40-ih godina 20. stoljeća. Jedan od njegovih bliskih prijatelja bio je u zatočeništvu te je Exupéry izgubio kontakt s njim, no odlučio je posvetiti svoju knjigu upravo njemu, svojem prijatelju Léonu Werthu kako bi mu na taj način pokušao pružiti nadu i podršku. U „Malome princu“ spominje se mnogo likova i mjesta koji imaju dublje

značenje. Exupéryjeva supruga Consuela imala je veliki utjecaj na njegovo pisanje te mnogi misle da je upravo ona Ruža, glavni razlog Prinčeva putovanja. Pretpostavlja se da je u knjizi pisac opisao svoj odnos sa suprugom. Autor progovara i o nacizmu indirektno pomoću metafore – baobaba, koje je bilo potrebno sasjeći u korijenu da ne bi preuzeo svijet. Nacizam je bio velika opasnost za svijet kao što su baobabi bili velika opasnost za planet B612.

Pretpostavlja se da je književnik o mnogim događajima i dijelovima radnje u knjizi progovarao iz svojih osobnih iskustava. Mali princ zapeo je u pustinji u Sahari iz koje ipak nije uspio izaći živ. Za razliku od Maloga princa Exupéry je uspio preživjeti zaglavljen u pustinji zahvaljujući lokalnome čovjeku koji je spasio njega i njegova partnera. Zbog neispravnosti je zrakoplova, naime, književnik na koncu izgubio i život u Sredozemnome moru. Jedino što su

uspjeli naći jest narukvica koju je dobio na poklon od svoje supruge.

Danas je „Mali princ“ prodan u više od 80 milijuna primjeraka diljem svijeta i preveden na 290 jezika. To ovu knjigu čini jednom od najprodavanijih knjiga na svijetu. Namijenjena je svim generacijama i doista je vrijedi pročitati, a vrijedi joj se i vraćati... Koliko smo stariji i zreliji, toliko knjigu čitamo na drugačiji način i uvijek iznova otkrivamo neka nova, dublja značenja.

UČITELJICA ČITA...

1. MAREJ U JEZOGRADU I MAREJ NA JEZOVIOM KARNEVALU, MARIJANA DRAGIČEVIĆ

Autorica je za svoje mlade čitatelje stvorila jedan veoma zanimljiv svijet, prepun likova simpatičnih i maštovitih imena s čijim se životima možemo lako poistovjetiti. Mnogi se mogu pronaći u stranicama ovih knjiga bilo u zajedničkim interesima s glavnim likom Marejem i njegovim prijateljima, istim strahovima, borbom s matematičkim zadacima bilo pak u želji za avanturama i nekim pomalo zabranjenim dogodovštinama. Osim toga knjige donose i mnoge poruke i savjete mladim čitateljima koji će ih potaknuti da se više trude u nekim područjima, da budu hrabri i ustrajni, ali i još štošta što vam prepuštam da sami otkrijete. Dakako, ne smijem zaboraviti spomenuti ni predivne ilustracije koje krase ove knjige i savršeno ih upotpunjavaju.

2. OVCA KOJA JE BILA SVOJA, MARIJANA KRIŽANOVIĆ

Iako je ovo slikovnica namijenjena najmlađim čitateljima, vjerujem da u njoj možemo uživati neovisno o našim godinama (ali i naučiti nešto iz nje). Glavni lik je Olivija, vesela i kreativna ovčica koja ima vrlo lijep i vedar pogled na svijet. Njezina suprotnost je prašćić Mate koji često maltretira druge učenike, a uz to mu je i školski uspjeh vrlo loš.

Ova predivna i topla slikovnica vrvi prekrasnim šarenim ilustracijama te lijepim porukama koje nas potiču da budemo bolji i vedriji, ali prije svega svoji, uvijek i u baš svakome trenutku. Govori koliko je važno ne podlijevati tuđim primjedbama i zlim komentarima, ali i kako je lijepo pomoći nekome iako naizgled taj netko apsolutno ničim nije zaslužio našu pomoć. Uz sve to naglašava i koliko je važna podrška roditelja i učitelja, što svi znamo, ali nas je ipak važno na to podsjetiti s vremena na vrijeme.

3. BOŽIĆNI PRAŠĆIĆ, J. K. ROWLING

Ovaj dječji roman veoma je napet i dinamičan, ali istovremeno donosi toplu i emotivnu priču koja će rijetke ostaviti ravnodušnima. Savršen je za čitanje u vrijeme Božića, ali i u bilo kojemu trenutku godine donijet će onaj topli osjećaj i podsjetiti nas na magiju koju taj blagdan donosi.

Priča donosi brojne avanture, izazove, nedoumice, uzbuđenja, ali i pouke koje nam svima mogu pomoći u životu. Pokazuje nam kolika je važnost pravoga i vjernoga prijatelja, da se dobro uvijek vraća dobrim te da nikada ne treba odustati od svojega cilja koliko god bilo teško ići tim putem.

4. PRIČE GOSPODINA INTERNETA, LANA ROJE MILIČEVIĆ

Ova knjiga namijenjena je prvenstveno čitateljima osnovnoškolske dobi, ali i roditeljima, učiteljima te svima onima koji su u doticaju s djecom i mladima. Kada pomislimo na Internet, uglavnom nam na pamet prvo padnu sve njegove lijepe strane, no često zaboravljamo koliko skriva i onih loših strana.

Gospodin Internet ukazuje na to koliko toga svi propuštamo u stvarnome svijetu dok provodimo vrijeme zureći u ekrane, na koje sve načine možemo utjecati na tuđe živote svojim postupcima iza ekrana i iz sigurnosti svojega doma, kako prepoznati nesigurne situacije i smoći hrabrosti obavijestiti nekoga odraslog o tome, ali i koliko sjedenje i provođenje vremena s mobitelom ili sličnom napravom može utjecati na naše zdravlje.

5. TINKIHOT, SILVIJA ŠESTO

Tinkihot je vitez od obrade lektire, a tema romana, koji nosi njegovo ime, jest kako popraviti ulicu, kvart, grad, državu i svijet, po uzoru na jednoga drugog junaka imena slična naslovu romana. Glavni junaci ove

priče su prijatelji Tin i Vedran koji su čvrsto odlučili jednom pročitati cijelu lektiru, ne sažetak na internetu, ne skraćenu verziju, već pravu pravca-tu cijelu knjigu, od prve do zadnje stranice. Možda i vama to zvuči kao strašan i istovremeno hrabar pothvat, ali ipak se nadam da ste s čitanjem knjiga nešto prisniji od naših junaka. Ova knjiga obiluje dobrim i zdravim humorom, mladima bliskom ironijom te dogodovštinama u kakvima bi se mnogi voljeli okušati. Radnja je vesela, razigrana i dinamična, stranice kao da se okreću same od sebe, a glasan smijeh tijekom čitanja je nezaobilazan.

1. DJEČJA MEĆAVA, MELANIE BENJAMIN

Ovo je jedna od onih knjiga koje rastave svoje čitatelje na milijun komadića, izazovu u njima cijeli spektar emocija, uzrokuju javljanje stotine pitanja i ideja za promišljanje, ali nikako, nikako ih ne mogu ostaviti potpuno ravnodušnima, osobito kada znamo da je priča temeljena na istinitim događajima. Teško je ne zapitati se što su sve prolazili ljudi zahvaćeni mećavom, ta jadna promrzla djeca, koja količina misli se rojila u glavi jasnih premladih učiteljica u ključnim trenucima, trenucima u kojima kao da nema ispravne odluke, a svaka, i najmanja pogrešna odluka može donijeti štetu strašnih razmjera..

2. SVE PLAVETNILO NEBA, MELISSA DA COSTA

Toliko toga svatko od nas može pro-naći u pričama i sudbinama glavnih junaka ove knjige. Potiču nas da nikada ne odustanemo, da smognemo

snage nadići sve probleme i prepreke, da istinsko znanje nije isključivo u knjigama, da je potrebno upravo sada i u ovome trenutku uzeti svoj život u ruke i krenuti napokon raditi ono što dugo priželjkujemo, da nikada ne znamo kada je posljednji put da nekoga vidimo, stoga je važno iz svakoga susreta izvući najviše i najbolje, u suštini, da se napokon probudimo i ohrabrimo jer život je samo jedan i ne znamo koliko je još zrnaca pijeska ostalo u našem pjesčanom satu.

4. ZVIJEZDE NAD KAMPERICOM, MATEA ČVAGIĆ PRAŠNJAK

Radnja ovoga neobičnog romana započinje 12. kolovoza 2016. u 23:59, taman uoči noći suza sv. Lovre. Šest neobičnih pripovjedača oglasi se na nebu i svaki od njih ima jednu minutu kako bi ispričao jednu priču. Točnije, svaki čovjek je jedna priča. Iako je šest pripovjedača, roman obuhvaća osam priča jer ni oni ne slute da još dva pripovjedača kazuju svoje priče negdje na Nebu i negdje na Zemlji. Sve njihove priče obuhvaćaju sto godina ljudskoga života i postoji mogućnost da će se u nekome trenutku ispreplesti. Stilski je ova knjiga nešto posebno i drugačije – autorica svojim rečenicama, usporedbama i mislima miluje naše čitateljske duše, toliko da poželimo da knjiga nikada ne dođe do kraja.

4. ČETVRTO KRILLO, REBECCA YARROS

Iako ova knjiga pripada *fantasy* romanima koje inače ne čitam, nešto kod nje me privuklo i poželjela sam je što prije pročitati. Knjiga me oduševila i jedva čekam nastavak pa ako se još uvijek premišljate je li ovo knjiga za vas jer ni vi ne čitate taj žanr, dajte joj priliku. Zmajevi koji komuniciraju sa svojim jahačima, opasnost, zavrzlake, tajne, romanse, neizvjesnost, gotovo nesavladive prepreke, snalažljivost, samopouzdanje, važnost prijateljstva, podrške i povjerenja, upornost, hrabrost... Mogla bih jako dugo nabrajati što sve sadrži i naglašava ova knjiga, no otkrijte ponešto i sami i uputite se u svijet zmajeva.

6. SKICE IZ VENECIJE, RHYS BOWEN

Ovo je jedna veoma lijepa i pomalo tužna priča koja nas dotakne i koju ne zaboravljamo tako lako. Donosi jako teške dijelove s opisima ratnoga razdoblja koje je ostavilo traga na svima. Izvrsno je prikazano u kojoj su mjeri ratna zbivanja utjecala na sve staleže, i one bogate i utjecajne. Priča obiluje opisima Venecije, ondašnjih svetkovina, ljudi, načina života, dobrote kod većine stanovnika, a moguće si je predočiti neke opise i ako tamo nikada nismo niti bili. Velika preporuka za čitanje ovoga romana, prožetoga teškim trenucima, romantikom, zabavom i umjetnošću.

Učiteljica Ana jedna je od voditeljica Čitateljskoga kluba „Čakulice” koji djeluje u Gradskoj knjižnici Crikvenica, a u knjigama uživaju i o njima „čakulaju” i naše učiteljice Ana Lončarić Kostrenčić, Mirela Čandrić Matahlija i Sanja Krešić, kao i dvije članice našega UZ-a „Zvončica” Elma Dujić i Diana Bosanac

KNJIŽEVNO JUTRO SA SANJOM PILIĆ UZ SOK I KEKSE

INSPIRACIJU NALAZIM U SVOJOJ OKOLINI

U našoj školi imali smo čast ugostiti poznatu hrvatsku književnicu Sanju Pilić. Dobitnica Nagrade „Grigor Vitez“ i regionalne Nagrade „Mali princ“ osvojila je i „Crikveničko sunce“, nagradu koja se dodjeljuje na Jadranskim književnim susretima u našem gradu. Na dan dogovorenoga književnog susreta u auli škole okupilo se mnogo učenika koji su s nestrpljenjem iščekivali Sanju Pilić jer je ona u našoj školskoj knjižnici jedna od najpopularnijih autorica. Književnica je tom prilikom odgovarala na mnogobrojna dječja pitanja. Uživala sam u njezinim odgovorima i interakciji s djecom, a nakon toga dobila sam i sama priliku opušteno razgovarati sa svojom najdražom književnicom uz sok i kekse.

Osmi sam razred i upravo smo završili čitanje „Maloga princa“. – Odrasli su čudni – kaže on. Odrasli često zaboravljaju da su bili djeca. Pišete li i Vi u namjeri da sačuvate svoj dječji duh?

Jesu, da, čudni su odrasli iako smatram da i među odraslima ima malih prinčeva! Ne, ne pišem iz toga razloga. Čak i da ne pišem knjige, imala bih možda čak i više dječjega duha, odnosno nije mi pisanje knjiga glavni motiv da bih održala dječji duh u sebi.

Kako se može potaknuti interes djece za čitanjem?

Nisam sigurna na koji način, ali smatram da su u tome ključni učitelji u školama koji će motivirati djecu da zavole čitanje.

Predstavlja li Vam problem pisati za mlade?

Ne, nije mi teško pisati za mlade jer se uvijek odlučujem na jednostavne teme poput zaljublivanja, škole, prijateljstva... Kada pišem za mlade, pokušavam se udaljiti od „teških stvari“.

Koliko Vam je vremena potrebno za napisati knjigu?

Naša ravnateljica velika je obožavateljica književnice Sanje Pilić

Imam rok od godine dana koji mi zadaje izdavač, a ja mogu knjigu napisati i u dvama tjednima ili dvama mjesecima, što ovisi o inspiraciji i osjećaju.

Odakle Vam inspiracija za pisanje?

Znam dobiti inspiraciju iz neposredne okoline. Primjerice, iz rastave svojih prijatelja mogu crpiti inspiraciju ili čak i neke dijelove vlastita života stavim u knjigu, no dok knjiga nastaje, te se teme u velikoj mjeri transformiraju u nešto posve drugo od stvarnosti iako me stvarnost inspirira i nadahnjuje.

Kći ste Sunčane Škrinjarić, naše poznate književnice za djecu i odrasle, a i Vaša prabaka Zofka Kveder bila je poznata hrvatsko-slovenska spisateljica, prevoditeljica i novinarka. Kako je to utjecalo na Vas? Jeste li zbog toga postali književnicom?

To je sigurno utjecalo na mene, ali mislim da književnici najčešće počinju pisati iz osjećaja usamljenosti i osjećaja nepripadnosti.

Pronašla sam podatak da ste surađivali i sa zagrebačkom Autonomnom ženskom kućom gdje ste radili sa zlostavljanom djecom?

Tako je, to je bilo prije dosta godina, u vrijeme Domovinskoga rata. Tada sam podučavala i čuvala djecu zlostavljanih žena i to je za mene bilo jedno posebno iskustvo.

Mislite li da bi o temama zlostavljanja trebalo više progovarati u književnosti?

Da, ali ja o tome ne želim pisati jer me takve teme oneraspolože... To mi u mojem životu nije toliko blisko da bih mogla o tome pisati. Nisam nešto takvo osobno doživjela.

U našoj su školskoj knjižnici jako popularne Vaše knjige o Maši. Gdje je Vaša Maša danas?

Moja Maša je sada studentica druge godina Ekonomskoga fakulteta i upravo se smrtno zaljubila prije nekoliko mjeseci. Povremeno radi u kafićima te je sada već gotovo potpuno odrasla!

Tko ili što Vam daje inspiraciju za daljnje osmišljavanje Mašinih zgoda?

Nešto zgodno što mi se u tome trenutku događa, to mi tada bude inspiracija. Nedavno sam upoznala usvojenu djevojčicu iz Afrike i čula njezinu priču pa sam dobila inspiraciju za Mašinu novu prijateljicu.

Ljudi Vas često doživljavaju književnicom za djecu iako pišete i za odrasle. Kako Vi sebe doživljavate?

Ja sebe isto tako doživljavam, a voljela bih da tako i ostane.

Kakvo je za Vas bilo tinejdžersko razdoblje?

Jako sam bila zaljubljiva i imala sam osjećaj nepripadanja. Bila sam stidljiva i jako sam voljela umjetnost, uživala sam u njoj.

Nije mi teško pisati za mlade, jer se uvijek odlučujem na jednostavne teme poput zaljublivanja, škole, prijateljstva... Kada pišem za mlade pokušavam se udaljiti od „teških stvari“.

Jeste li zbog toga pohađali Školu primijenjene umjetnosti i dizajna?

Jako sam voljela tu školu! Ta je škola trajala pet godina, stalno smo išli na izložbe i imali smo osebujne profesore. Svi smo bili pomalo boemi.

Uz pisanje nalazite li vremena i za druge aktivnosti?

Nađem, naravno. Volim se družiti s prijateljima i ići na kazališne predstave.

Književnica Sanja Pilić i Luce Mudražija, učenica 8. b razreda

Nedavno sam bila i na snimanju za televiziju... Prije sam mnogo putovala. Australija, Island, Maroko...

Radili ste i kao fotografinja, koloistica i trik-snimateljica na crtanim filmovima. Stignete li se i dalje baviti fotografijom?

Volim mobitelom fotografirati životne trenutke, ali ne stignem se više baviti umjetničkom fotografijom.

Jeste li posjetili ovogodišnji Interliber i pronašli koju zgodnu knjigu za sebe?

Jesam! Nastupala sam i prošetala kroz sve paviljone! Knjige ne kupujem jer mi je stan prepun knjiga. Radije ih posuđujem, no ne mogu reći da nisam uočila nekoliko „zgodnih“.

Gospođo Pilić, bilo mi je zadovoljstvo razgovarati s Vama! Nadamo se i veselimo Vašemu ponovnom dolasku!

Luce Mudražija, 8. b

komentar

ČITANJE JE VAŽNO

U današnje se vrijeme malo čita i kao da je sve manje onih koji razumiju važnost knjiga. Srećom, čitanje nije nestalo. Ono živi u onim ljudima koji knjige vole, a spava u onima koji još nisu pronašli onu pravu knjigu za sebe.

Što željno iščekujem svaki dan? Večer, knjigu i šalicu čaja. Većina mladih ne bi se složila sa mnom. Oni čitanje ne vide kao spokoj, već knjigu doživljavaju poput stranca kojega se boje upoznati, kao da će im to „upoznavanje“ oduzeti dragocjeno

vrijeme. Sretna sam kada opazim ljude koji se smiješe dok čitaju. S knjigom nikada nisu sami i nikada im nije dosadno. Oni čitaju i između redaka, a to znači da će i u životu steći vještinu uočavanja nevidljive ljepote i razumijevanja metafora. Ti će ljudi imati i više razumijevanja za svijet oko sebe, a bit će i spremniji na situacije koje život nosi jer, baš kao i knjige, i život je nepredvidljiv. Život nam nosi i bijele i crne stranice, a knjige nam boje život i ispiru crninu. Za mene je čitanje poput druge

majke, poput svjetla. Svaka je pročitana knjiga dio mene. Želim da ljudi pronađu radost i ljepotu u čitanju. Neka se ne boje priznati da je najljepše plakati uz knjigu.

Hana Malnar, 8. b

BIBLICE – DJEČJI ČITATELJSKI KLUB GRADSKO KNIŽNICE CRIKVENICA

KNJIGE SU MOJ SVIJET

Lana u školskoj knjižnici sa svojom omiljenom lektinom

Obožavam čitati knjige, a Gradska knjižnica Crikvenica omogućila mi je čitanje knjiga koje nisu izravno vezane uz obveznu školsku lektiru.

U naš se čitateljski klub „Biblice“ mogu učlaniti svi zaljubljenici u knjige od 5. do 8. razreda. Sastanci se održavaju jednom mjesečno i na njima, uz nezaobilaznu pizzu,

raspravljamo o pročitanim knjigama na razne zabavne i maštovite načine. Ove smo godine pročitali sljedeće „hitove“ koje toplo preporučujem: *Petlja* (P. Pavličić), *Moj šuknuti šukundjed svinjokradica* (L. Sachar) i *Moja slavna prijateljica* (I. Guljašević).

A koje su moje omiljene knjige? Uz spomenutu *Moj šuknuti šukundjed svinjokradica* ne smijem zaboraviti roman za mlade *Drugačija* (I. Guljašević) kao ni jednu školsku lektiru koja me oduševila u 5. razredu, a riječ je o modernoj bajci *Charlie i tvornica čokolade* (R. Dahl). Nažalost, knjige se čitaju sve manje i manje, stoga budite baš vi male nade ovoga svijeta koje još uvijek knjige čitaju iz zabave, a ne samo iz obveze.

Lana Rogač, 6. a

PROJEKTNI DAN U PŠ-u SELCE

NEUOBIČAJENI DORUČAK U ŠKOLI

Kako pripremiti zdrav i zabavan obrok, zapitali su se učenici PŠ-a Selce te odlučili organizirati projektni dan u povodu Svjetskoga dana hrane pod sloganom „Napravimo kreativni i zdravi doručak“.

Učenici su sami pripremali doručak pod budnim okom učiteljica Anamarije Grbčić-Pahlić, Ane Pavlović, Lukrecije Stilin i Kristine Jurčić te kuharice Dijane Jezidžić koja je bila od ogromne pomoći. Zdravi obrok započeo je aperitivom od svježe iscijeđena voća. Degustirali su *smoothije* sa špinatom i sirom te gvakamole-namaz od avokada i svježega sira. Potom su ispekli proteinske palačinke s bananom i zobenim pahuljicama.

Najsladi dio ostao je za kraj. Učenici su od svojega deserta napravili

razne likove i probudili svoju maštu. Zaključili su da zdrava hrana ne mora biti „dosadna“ i neukusna te poručili da su sebi darovali zdravlje za doručak.

Marija Peričić, 6. b

DAN BROJA PI

NATJECANJE U PAMĆENJU ZNAMENAKA

Kao i svake godine u našoj se školi 14. ožujka 2023. već tradicionalno obilježava *Dan broja π (pi)*.

Ove smo godine organizirali natjecanje u pamćenju decimala broja π . Snage su odmjerili učenici Petra Levačić, Nicola Mađar, Filip Perica i Andrej Bogdanović, a Toni Martinović i Luce Mudražija preuzeli su ulogu sudaca te su pomno pratili reproduciranje znamenaka.

Najbolju memoriju pokazao je Andrej Bogdanović, učenik 7. a razreda, točno zapamtivši 48 znamenaka ovoga beskonačnoga broja. Nakon „napornoga“ umnog rada učenici su se zaslادili čokoladom.

Leona Derossi, 6. b

ŽIVIMO ZELENIJE I ODRŽIVIJE

DAN UČIONICE NA OTVORENOME U 1. B

Outdoor Classroom Day, u prijevodu **Dan učionice na otvorenome**, globalni je pokret koji potiče boravak i učenje djece na otvorenome prostoru. Svake godine obilježava se dvaput. Dana 18. svibnja 2023. godine u OŠ Zvonka Cara Crikvenica obilježio ga je i 1. b razred prvi put.

Prvašići su na otvorenome imali sat Likovne kulture tijekom kojega su se u šetnji gradom upoznivali s djelima akademskoga kipara Zvonka Cara. Obišli su bistu Vladimira Nazora, spomenik Ribaru, Hygiju te kip sv. Antuna Padovanskoga u istoimenoj župnoj crkvi kao i Gospin

kip ispred župne crkve Uznesenja Blažene Djevice Marije. Tako se na sat Likovne kulture nastavio i sat Vjeronauka jer se prilikom posjeti crkvama učenicima i učiteljici Andrei Barac pridružila i vjeroučiteljica Katarina Kevrić. Nastavu na otvorenome učenici su zaokružili satom Tjelesne i zdravstvene kulture igrajući štafetne igre i bacanjem kamenčića u more na Crnome molu. Na povratku u školu učenici su obavili i *plogging* – trčeći plažom, prikupljali su smeće. Sve ove aktivnosti dio su i eTwinning-projekta **Živimo zelenije i održivije**.

Lea Lučić, 6. b

HUMANITARNA AKCIJA

SVETOG VIDA SRCEM NOSI I NJIME SE PONOSI

Učenici 3. i 4. razreda iz PŠ-a Selce sa svojom vjeroučiteljicom Martinom Pilić sudjelovali su u Humanitarnoj akciji „Sv. Vida srcem nosi i njime se ponosi“. Temperama su oslikavali majice koje su se prodavale na Korzu, a prihod od prodaje išao je Udruzi za sindrom Down.

Srcem su prionuli na rad te je i prodaja njihovih uradaka bila uspješna.

Mihaela Malinarić, 6. b

IRA ĐERIĆ HASANAC SOLONASTUPOM UŠLA U FINALE

IRA, KATIA I KLARA U SUPERTALENTU

Ira Đerić Hasanac, učenica 7. a razreda i plesačica Plesnoga kluba „Dance Queen“ iz Kraljevice, vlasnica je oko 400 medalja i 300 pehara koje je dosad osvojila na mnogobrojnim natjecanjima. Ira je sa svojim klubom još 2018. godine sudjelovala u televizijskoj emisiji „Supertalent“ kada su „zaradili“ zlatni gumb i došli do finala u kojemu su zauzeli treće mjesto.

„Dance Queen“ je ponovno odlučio okušati sreću na pozornici „Supertalent“, no ovoga je puta Ira nastupila samostalno. U polufinalnoj emisiji nastupile su čak tri učenice naše škole – Klara Šimić, Katia Milić i Ira Đerić Hasanac. U finale se svojim solonastupima plasirala Ira. Naglasila je da je u „Supertalent“ došla u cilju promocije plesa kao

sporta te da potakne mlade na bavljenje plesom. U finalu je u studiju Nove TV imala bučnu podršku obitelji, prijatelja i svojih učitelja te je još jednom oduševila sve članove žirija, publiku digla na noge, a sve nas pred malim ekranima učinila je ponosnima što je poznajemo.

Lea Lučić, 6. b

IZLOŽBA „BLAGO POD POVRŠINOM KVARNERA, MEKUŠCI U KVARNERSKOM PODMORJU“

HALJINA OD ŠKOLJAKA ODUŠEVILA UČENIKE

U Muzeju Grada Crikvenice ovoga se ljeta održavala izložba „Blago pod površinom Kvarnera, mekušci u kvarnerskom podmorju“, gostujuća izložba Prirodoslovnoga muzeja Rijeka. Izložbu su tijekom rujna imali priliku posjetiti i učenici OŠ Zvonka Cara sa svojom učiteljicom prirode i biologije Ivanom Hegedüs Crnčić. Mogli su se proučavati razni školjkaši i mekušci, poslušati zanimljive informacije i stručna objašnjenja, ali i pogledati staklene periske, haljinu sastavljenu od školjakaša i prehrambenih proizvoda i razne druge zanimljive predmete od morskih „mate-

rijala“ poput broševa, naušnica i lančića. Izložba je kroz više od 90 predmeta prikazivala biologiju i ekologiju mekušaca, njihovu rasprostranjenost i ugro-

ženost u kvarnerskome području te njihovu važnost za morski ekosustav i čovjeka.

Leona Derossi, 6. b

Benjamin na pozornici

Benjamin i njegove bivše učiteljice

NAŠ BIVŠI UČENIK U MJUZIKLU „PEPELJUGA“ U KARLOVCU

I DALJE NJEGUJE SVOJE TALENTE

Benjamin Nuhanović, naš bivši učenik i učenik generacije 2020./2021., svoje je srednjoškolsko obrazovanje nastavio u Tehničkoj školi Karlovac. Taj svestrani, talentirani i nadasve pristojni mladić, koji je uspješno sudjelovao na brojnim školskim natjecanjima te je često bio i vrlo zapažen na županijskoj razini LiDraNa, i u novoj školi nastavlja njegovati svoje talente, no nije zaboravio ni svoje učitelje iz osnovne škole. Svoje je razrednice Milenu Nećak i Zinetu Džebo te učiteljicu hrvatskoga

jezika Marijanu Marić-Tonković iznenadio pozivnicom na predstavu u kojoj glumi, a kojom je svoj 70. rođendan obilježio Dramski studio Gradskoga kazališta „Zorin dom“ u Karlovcu. Riječ je o mjuziklu „Pepeljuga“ u kojemu je Benjamin ostvario ulogu medicara.

Njegove su učiteljice spremno prihvatile poziv i ponosno uživale u predstavi i u Benjaminovoj izvedbi.

Marlen Car, 6. b

NOVA ZBIRKA POEZIJE NAŠE PEDAGOGINJE

SLIKOVNICA LJUBAVI

U Gradskoj knjižnici Crikvenica u sklopu Mjeseca hrvatske knjige 10. studenoga 2022. održano je predstavljanje nove zbirke poezije „Slikovnica ljubavi“ pjesnikinje i pedagoginje Julijane Plenče. Zbirka je nagrađena Nagradom „Književno pero“ za najbolju knjigu godine u izdanju HKD-a za 2022. Program su upotpunili i poetski i glazbeni trenutci. Stihove je kazivala Luce Mudradžija, učenica 8. a razreda, pod mentorstvom učiteljice Marijane Marić-Tonković, a u glazbenome dijelu nastupili su Raspjevani slavuji, vokalna skupina prof. Darka Majstorovića. Naslovnica zbirke osmislila je učiteljica Alison Mavrić, pjesme je lektorirala prof. Diana Gašparović, a recenziju potpisuje prof. Slavica Kovač.

Leona Derossi, 6. b

DVODNEVNI ŠUŠUR U NAŠIM UČIONICAMA

DRONOVI IZAZVALI VELIKO ZANIMANJE UČENIKA

Kao i svake školske godine u OŠ Zvonka Cara ne nedostaje događanja. Ove godine posebnu pažnju učenika „ukrao“ je projekt Zajednice tehničke kulture Primorsko-goranske županije –pod nazivom ŠUŠUR – čiji su vanjski suradnici, nastavnici i studenti provodili cjelodnevne radionice iz STEM-područja tijekom dvaju dana u našoj školi. Ovo je bila sjajna prilika da se učenici upoznaju sa STEM-područjem s obzirom na to da to najčešće ne mogu u redovitoj nastavi zbog ograničenja kurikula te fonda sati Tehničke kulture. Oduševljeni učenici sudjelovali su u brojnim radionicama: radionica izrade modela brodova iz stiropora, radionica s 3D-olovkama gdje su izrađivali naočale,

radionica Canve i izrade digitalnoga plakata, radionica STEM-područja s temom „Karolina spašava Rijeku“ i „Putevima Frankopana“ te radionica elektronike i radionica modelarstva. Posebno zanimanje učenika petoga razreda izazvala je radionica upravljanja dronovima. Na kraju radionica svaki se učenik toga dana kući vratio s nekom novom vještinom, a sve što su izradili, učenici su mogli ponijeti sa sobom. Nadamo se da će ŠUŠUR još koji put „protutnjati“ našom školom.

Veselimo se ponovnome druženju.

Mihaela Malinarić, 6. b

DOJMOVI UČENIKA KOJE SU PRENIJELI UČITELJI:

Kada bismo pojednostavili značenje riječi ŠUŠUR, bila bi to gužva, buka ili zbrka. Sve smo to očekivali u četvrtak. Rezultati su bili više nego odlični. Djeca su pokazala mirnoću, strpljivost i kreativnost, a što je najvažnije, uživala su u svakome trenutku radionice i poželjela da se vrlo skoro ponovi.

ANAMARIJA GRBČIĆ-PAHLIĆ,
učiteljica razredne nastave u PŠ-u Selce

Po reakcijama i zadovoljstvu učenika koji su aktivno sudjelovali u svim radionicama, vidljivo je da su bili vrlo zainteresirani za takav vid aktivnosti.

IVO TKALEC,
učitelj tehničke kulture

Nakon radionica bilo je lijepo gledati učenike kako dolaze s osmijehom na licu i radovima u rukama, puni dojmova. Male elektroničke igračke koje su sami zalemil, lutke za lutkarsko kazalište od drvenih žlica, kule i topovi od drva te ogrlice donijeli su potpuno drugačiji, ali edukativan školski dan, i puno zadovoljstva učenicima jer su naučili nešto novo.

TEREZA RUKOBER,
učiteljica matematike

25. DJEČJI BOŽIĆNI SAJAM

TRADICIONALNA BOŽIĆNA BAJKA U NAŠOJ ŠKOLI

Dječji božićni sajam ponovno je ispunio aulu, hodnike i učionice naše škole brojnim posjetiteljima koji već tradicionalno uživaju u našoj božićnoj bajci. Sajam je obilovao štandovima s unikatnim božićnim aranžmanima i nakitom koji su izradile vrijedne ruke učenika, učitelja, roditelja i vrijednih članica Učeničke zadruge *Zvončica*. Svoj štand na sajmu imao je i Centar za pružanje usluga u zajednici *Izvor Selce*.

Kao i uvijek najviše pažnje izazvali su paketi iznenađenja koji su obrađivali posjetitelje, a složili su ih

i sponzorirali roditelji naših učenika te stotinjak lokalnih poduzetnika i obrtnika.

Na priredbi ispunjenoj božićnim duhom nastupili su Dječji gradski zbor *Raspjevani slavuji*, mali bend *Crazy Rock* te učenici matične i područne škole, a posebnu točku pripremili su i učitelji koji su otpjevali *Bijeli Božić* uz pratnju učiteljica na bisernici, harmonici, gitari te ravnateljice na klaviru. Nastupile su i Mažoretkinje Grada Crikvenice te plesna skupina KUD-a *Vatroslav Lisinski*.

Lea Lučić, 6. b

ČAKAVSKO MAŠKARANO ZAPOLNE

LIPO NAŠE ČA

U organizaciji Katedre Čakavskog sabora „Kotor“ Crikvenica, TZ-a Grada Crikvenice, Grada Crikvenice te učiteljica razredne nastave OŠ Zvonka Cara i voditeljica čakavske skupine Lukrecije Stilin i Marijane Barac Tomić u OŠ Zvonka Cara održano je 9. Čakavsko maškarano zapolne. U goste su nam došle „miće maškariće“ Dječjega vrtića *Radost* iz Crikvenice s područnim odjelima iz Dramlja, Selca i Jadranova, učenici i učiteljice OŠ Vladimira Nazora matične škole i područnih škola u Dramlju i Jadrano-

vu te učenici i učiteljice OŠ Jurja Klovića iz Triblja. Bilo je jako veselo i zabavno, čuo se domaći ČA, pjevalo se, recitiralo i plesalo, a aula škole bila je prepuna roditelja, nonića i nona, prijatelja, braće i sestrice.

Nakraju smo se počastili krafnama i sokom koje je osigurala Katedra, a naša kuharica Milka i spremačica Mira napravile su fritule i čaj. Neka se tradicija ne zatare! Vidimo se i dogodine!

Mihaela Malinarić, 6. b

OBILJEŽAVANJE 110. GODIŠNJICE ROĐENJA ZVONKA CARA

ZVONKO ZVONKU

U prostoru Gradske galerije Crikvenica 13. veljače je održana promocija novoga broja školskoga lista „Zvonko“.

Okruženi učeničkim likovnim radovima koji su posvećeni **Zvonku Caru**, našem velikome hrvatskom akademskom kiparu, slikaru i profesor, javnosti je predstavljen novi 23. broj koji se osvrće na školsku godinu 2021./2022.

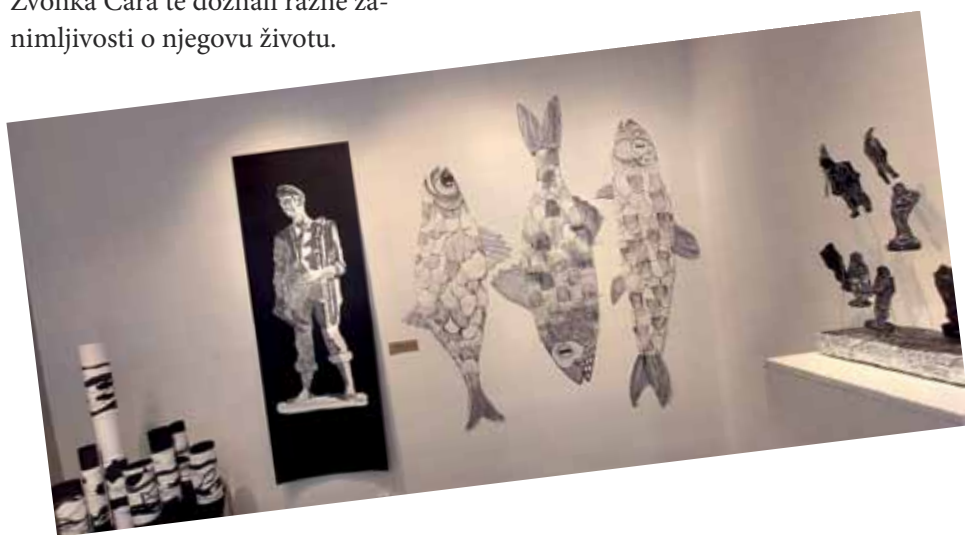
Zvonko Car rođen je u Crikvenici 4. veljače 1913. godine te se 2023. godine obilježila sto i deseta godišnjica njegova rođenja. Tim povodom u Gradskoj je galeriji bila postavljena izložba „Zvonko Zvonku“ koju su pripremili učenici OŠ Zvonka Cara pod budnim okom svoje učiteljice likovne kulture Alison Mavrić. Učenici su u skladu s kurikulumom Likovne kulture te nastavnim planom i programom, u korelaciji i s drugim predmetima kao što su Hrvatski jezik, Povijest i Glazbena kultura, ostvarili motive iz bogatoga opusa Zvonka Cara te su se na taj način upoznali i s identitetom i kulturnom baštinom ovoga kraja. Istraživali su lik i djelo Zvonka Cara te doznali razne zanimljivosti o njegovu životu.

Prije svega, doznali su da je bio izrazito skroman i dobar čovjek, da mu je veliki prijatelj i pomagač u radu bio Vladimir Nazor, da mu je jedan od njegovih učitelja na Akademiji likovnih umjetnosti bio i Ivan Meštrović, kao i da je nama dobro znani lokalni umjetnik Marijan Mavrić bio njegov učenik. Svojim dvodimenzionalnim i tro-dimenzionalnim radovima učenici su se poigrali svjetlom i sjenom, grafizmima, različitim formatima, bojom, tonovima, kolorističkom modulacijom...

Možda najpoznatiji trag Zvonko Car ostavio je u Opatiji, gdje se nalazi njegov poznati kip Djevojka s galebom ili, kako Opatijci kolo-kvijalno znaju reći, „Kirica“.

Po uzoru na svjetska poznata umjetnička djela Picassa, Klimta, Van Gogha i drugih umjetnika, učenici su dizajnirali odjeću za Djevojku s galebom ili Higyju (kip koji se nalazi ispred naše Gradske galerije), igrali se raznim ritmovima u osnovnim i izvedenim bojama, a složili su i veliku kompoziciju koja podsjeća na QR-kod.

Školski list „Zvonko“, koji je otisnut krajem siječnja, lijepo se uklopio u obilježavanje ove 110. godišnjice pod nazivom „Zvonko Zvonku“ te je prigodno otisnut uz rođendan crikveničkoga umjetnika. U programu promocije sudjelovali su učenici Novinarske skupine pod mentorstvom voditeljice Sanje Krešić koja je zahvalila svim suradnicima i ravnateljici Desiree Pečaver na pomoći u stvaranju novoga broja. Glavna urednica ovogodišnjega „Zvonka“ Luce Mudražija, učenica 8. razreda, prisutne je pozdravila uvodnom riječju. Sara Grozdanić, Jana Vilušić, Luce Mudražija, Sara Mehmedović, Hana Malnar, Korina Starčević i Marko Dragičević vrijedni su novinari, lanjski „sedmaši“ i „osmaši“, koji su pomno pratili i bilježili sva događanja u školi protekle školske godine te u ovome broju ostavili svoj trag. U programu promocije također su sudjelovale i učenice šestoga razreda, nove članice Novinarske skupine. Prisutnima su prezentirale koncepciju lista i njegove rubrike, a program je bio obogaćen glazbom, recitacijama i čitanjem literarnih uradaka. Za razigran i vedrinom obojan mladenački izgled „Zvonka“ zaslužna je grafička priprema poduzeća „Neriz d. o. o.“, a za kvalitetan tisak pobrinuo se „Kerschoffset“ iz Zagreba. List je lektorirala profesorica hrvatskoga jezika Diana Gašparović.

Sanja Krešić, prof.

28. DRŽAVNO NATJECANJE IZ HRVATSKOGA JEZIKA

NAJBOLJI U POZNAVANJU MATERINSKOGA JEZIKA BOGATSTVO SU NARODA

Našoj je školi pripala čast biti domaćinom 28. državnoga Natjecanja iz hrvatskoga jezika. Na natjecanju je sudjelovalo 150 najboljih učenika uz pratnju njihovih mentora iz osnovnih i srednjih škola Republike Hrvatske. Najbolji učenici u poznavanju materinskoga jezika svome narodu predstavljaju bogatstvo te temelj kulture i identiteta. Predsjednica Gradskoga vijeća Grada Crikvenice Vesna Car Samsa, pročelnica Upravnoga odjela za društvene djelatnosti Jasminka Citković, viša savjetnica za hrvatski jezik u Agenciji za odgoj i obrazovanje, podružnica Rijeka, Barbara Be-

ronja i ravnateljica naše škole Desiree Pečaver otvorile su natjecanje te poželele sreću natjecateljima. „Dragi učenici, već ste na dosadašnjim razinama natjecanja pokazali svoj ogroman trud i znanje. Pokazali ste da je znanje moć! Međutim, znajte da samo u simbiozi s vašim mentorima, vašim učiteljima, dolazite do ovakvih sjajnih rezultata. Danas ćete pokazati krunu svojega truda, rada, znanja i zalaganja i bez obzira na to koje ćete konačne rezultate postignuti, uvijek ćete se sjećati kako vam je bilo u Crikvenici, koja ste nova prijatelj-

stva stekli, a ne koje ste mjesto zauzeli. Stremite k mjesecu i zasigurno ćete stići do zvijezda“, poručila je ravnateljica škole domaćina Desiree Pečaver uoči početka natjecanja. U prigodnoj priredbi na otvorenju natjecanja i završnoj svečanosti uručivanja nagrada sudjelovali su brojni učenici Osnovne škole Zvonka Cara pod budnim okom svojih mentorica. Recitali su, plesali, pjevali i svirali te svojim izvedbama oduševili sve prisutne koji su iz Crikvenice otišli prepuni lijepih dojmova i s brojnim pohvalama školi domaćinu na vrlo kvalitetnoj i uspješnoj organizaciji natjecanja.

Leona Derossi, 6. b

literarni i
likovni radovi

Tragovi odraštanja

Mia Ivančić, 5. b, LEPTIRI, komplementarni kontrast

UMJETNOST ULJEPŠAVA ŽIVOT

Život je zanimljiv. On ima pozitivne i negativne strane, a ako se s tim negativnim stranama ne naučimo nositi u životu, izgubit će ljepotu.

U životu se događaju razne dogodovštine koje dokumentiramo na različite načine: pismima, slikama, fotografijama, umjetnošću. Umjetnost ima veliki utjecaj na naše kratke živote. Sve bolne, tmurne, vesele i šaljive trenutke možemo prikazati umjetnošću. Ona je posebna i jedinstvena, stoga ne moramo biti poput Michelangela kako bismo stvarali. Osobno se ne bavim slikarstvom, no svoje osjećaje prikazujem putem rukopisa. Pisanje mi pomaže shvatiti svrhu života te ga zatim uljepšati.

Umjetnost nas duhovno ispunjava i daje nam nadu. Možemo primijetiti da je prisutna u svakome aspektu našega života, prošlosti, sadašnjosti, a i budućnosti. Ona je kao proljeće – budi nas te dodaje boju i raznolikost u naše živote.

Nadam se da će naši potomci pomoću svih naslikanih slika i otpjevanih pjesama shvatiti ono bitno. Umjetnost uljepšava život!

Magdalena Rubčić, 7. b

MOJ DJED I JA

Moj djed zove se Mijo. On je meni iza mame, tate i brata najvažnija osoba u životu. Sa svojim djedom imam poseban odnos. Ja sam njegov Medo.

Tako me on zove od milja.

Kada mama i tata rade, djed je sa mnom. Brine o meni i pazi me. Svaki dan dočekuje me kada dođem iz škole. Kada uđem u kuću, čujem ga kako viče iz kuhinje: „Je l' to stigao moj Medo?“ Ja tada bacim torbu i zatrčim se u njegov zagrljaj. Najviše volim kada me poljubi i čvrsto stisne svojim snažnim, ali prema meni nježnim rukama. Dok raspirem stvari, on me ispituje kako je bilo u školi. Veseli se kada dobijem dobru ocjenu i pohvali me. Mama ne voli da jedem puno slatkiša pa mi ih on potajice daje. To je naša mala tajna. Omiljena igra koju volimo igrati jest uno.

Moj djed je kao mali živio na selu i često mi zna pričati o svojem djetinjstvu. Tada ga puno ispitujem, a on uživa u tome. Ponekad se znamo i posvađati. Tada se on naljuti na mene i ne želi pričati sa mnom. Kaže da sam tvrdoglav kao magare. Mama kaže da ni on nije ništa bolji i da se ne zna tko je gori od nas dvojice.

Nikada se ne ljuti dugo i uvijek se brzo pomirim.

Volim provoditi vrijeme sa svojim djedom.

On je najbolji, najzabavniji i najbrižniji djed na svijetu.

Ne bih ga mijenjao ni za što.

Matej Barnjak, 5. b

Vildana Mujakić, 7. a, *MOJE TAJNO MJESTO*,
koloristička perspektiva

VAŠE JE VRIJEME OGRANIČENO,

zato ga nemojte trošiti živeći nečiji tuđi život

Vrijeme je nešto što nam uvijek nedostaje, a kada nam se učini da ga imamo dovoljno, ono proleti poput metka. U školskoj klupi vrijeme je čitava vječnost, a djeci na igralištu projuri prebrzo.

Vrijeme, nažalost, ne radi u našu korist jer sve što je lijepo, kratko traje. Trebali bismo iskoristiti vrijeme da pronađemo „najboljega sebe“, a ne da se ugledavamo na druge koji su zapravo samo sporedni likovi u našim životima. Umjesto što se trudimo biti kopija nečijih života, trebali bismo biti heroji vlastite priče. Mladi su ljudi opsjednuti *influencerima* i ostalim po-

znatim ličnostima te čine sve što mogu da budu poput njih. Ne shvaćaju da i ti poznati nose neku vrstu maske jer uživo nisu tako savršeni kao na ekranu. Ljudi zavide jedni drugima. Ljubomorni su na tuđi izgled, tuđi uspjeh ili tuđi život.

U današnje vrijeme nitko ne želi biti svoj original, već samo tuđa kopija.

Život je prekratak da bismo se toliko trudili biti nešto što nismo. Vrijeme treba iskoristiti da izgradimo najbolju verziju sebe i da zbog toga, baš mi, postanemo nečijim uzorom.

Ivano Sundać, 8. b

LJEPOTA I SMISAO ŽIVOTA

Sve na svijetu ima svoj smisao. Ništa nije slučajno. Ljepota života je u malim stvarima koje nas svaki dan iznova i iznova čekaju.

Probudim se sretna i zahvalna na novome danu. Svaki moj dan počinje s nekim mislima. Svjesna sam da moram u školu, što mi se ponekad ne da, ali se sjetim prijatelja koji me tamo čekaju pa mi odmah bude lakše. Svaki dan proživljavam neke nove avanture koje ću, nadam se, pamtit i cijeloga života. Pa zar to nije smisao života?

Kako dan odmiče kraju, tako se bliži moj najveći dar koji sam dobila. Ples! Mogućnost da sve svoje misli izbacim iz glave. Najsretnija sam u svojem drugome domu, dvorani sa svim ljudima s kojima sam odmalena skupljala uspomene. Moja ljubav prema plesu ne može se opisati riječima. Ne postoji ta riječ kojom bih se mogla zahvaliti obitelji, prijateljima i poznanicima koji su mi pomogli pronaći sebe u plesu. Definicija plesa je pokret tijela. Za mene je to nešto puno više. Kada plešem, dajem sve od sebe. Trud i rad ne ostaju skriveni. Za mene je najvažnije ono što osjećam iznutra. Teško mi je to pokazati u svakodnevnome životu, zato je kroz ples to jedino što pokazujem, osjećaj kakav zapravo imam i kako se u tome trenutku osjećam – sreća i zadovoljstvo, a kada je teško, tuga i nezadovoljstvo.

Ples me naučio mnogim životnim vrijednostima i zapravo iz njega proizlazi prava ja. Iz njega izlazi Klara kakvu ja poznajem, Klara koja nikada ne odustaje i koja je pronašla svoju ljepotu i smisao života.

Klara Šimić, 7. b

Marlen Car, 6. b, PEJZAŽ, simbolička i asocijativna uloga boje

Ema Pintarić, 5. a, LEPTIRI, komplementarni kontrast

Mila Zubčić, 7. b, MOJE TAJNO MJESTO

TKO SAM JA?

Vrijedna, pametna, marljiva, poslušna, to je Lana.

Da, to je Lana! Tko je onda *Ja*?

Lana je odlična učenica u školi, a *Ja* je djevojčica koja sjedi na kauču i jede čips. *Ja* je bolja od Lane, otvorenija i zabavnija. Djevojčicu *Ja* nije briga što drugi misle o njoj ni ogovaraju li je. Njoj je samo stalo do sebe same. Neki možda neće shvatiti ovaj tekst jer ga piše djevojčica *Ja*. Djevojčica Lana potpuno bi nešto drugo napisala u ovoj školskoj zadaći, sigurno bi npr. opisivala unutarnji prostor! Ima još nekoliko stvari koje ne znate o *Ja*. Ona je jako neuredna i soba joj izgleda poput smetlišta. Najviše na svijetu voli svoju mamu. Ona joj je blago i svjetlo koje joj pokazuje put. S njom može sve podijeliti. Kada je tužna, mama je utješi, a kada je sretna, mama je još više usreći. Djevojčica *Ja* i Lana imaju i nekoliko zajedničkih stvari. Obje nemaju baš puno prijatelja. Obje vole biti uspješne i obje vole slatke psiće. Najvažnije od svega, obje vole čitati knjige. To ih ispunjava.

Ponekad je teško razaznati tko smo mi zapravo, no ja sam shvatila. Ja sam *Ja* i nadam se da ću to i ostati.

Lana Rogać, 6. a

Lilić Iris, 6. b, JURAJ JULIJE KLOVIĆ,
tonsko stupnjevanje boje

VESELI

Bila je zima. Jako hladna noć puna zvijezda. Tu sam večer bila izmorena i brzo sam zaspala. Ujutro sam čula mamu i tatu kako trče po stepenicama gore-dolje i sestru kako me zove i govori da otvorim prozor. Jedva sam otvorila oči i potrčala prema prozoru. Nisam mogla jer je sve bilo bijelo.

Pao je snijeg. Bilo je sigurno tri metra snijega. Na ulici je već sve bilo puno djece. Brzo sam se ustala i obukla. Tata je bio spreman sa sanjkama. Seka i ja pridružile smo se prijateljima. Prvo smo izradili najvećega snjegovića kojega možete zamisliti. Nazvali smo ga Veseli.

Sva djeca krenula su se spuštati niz nizbrdnicu sa sanjkama pa smo Mia i ja brzo krenule za njima. Odjednom smo osjetile snijeg u kosi. Netko nas gađa snijegom? Okrenule smo se i vidjele Veselog s grudama u rukama. Nismo mogle vjerovati. Cijeli dan provele smo u igri s našim novim prijateljem... Bilo je puno smijeha i veselja. Najbolji dan u mojem životu! Već je polako padao mrak i bilo je vrijeme za ići kući. Pozdravili smo se s Veselim i dogovorili idući susret. Promrzle, došle smo kući te se pokrile s dekom i od umora zaspale. Kada nas je mama probudila, htjela sam još pozdraviti Veseloga, ali kada sam izašla pred kuću, ni Veseloga ni snijega nije bilo. Nažalost, shvatila sam da je to bio samo san. Kod nas nikada ne pada snijeg! Ipak, nikada neću zaboraviti svojega novog prijatelja i najbolji dan ikada!

Lana Parać, 5. b

Sjetite se, danas je sutra o kojemu ste brinuli jučer.

(Dale Carnegie)

Vjerujem da se ponekad i vi, kao i ja, zapitate zašto postoji očaj, zašto ga osjećamo i zašto je Bog htio da osjetimo nešto tako užasno jer... svi bismo mi htjeli živjeti sretno, bez tuge i patnje.

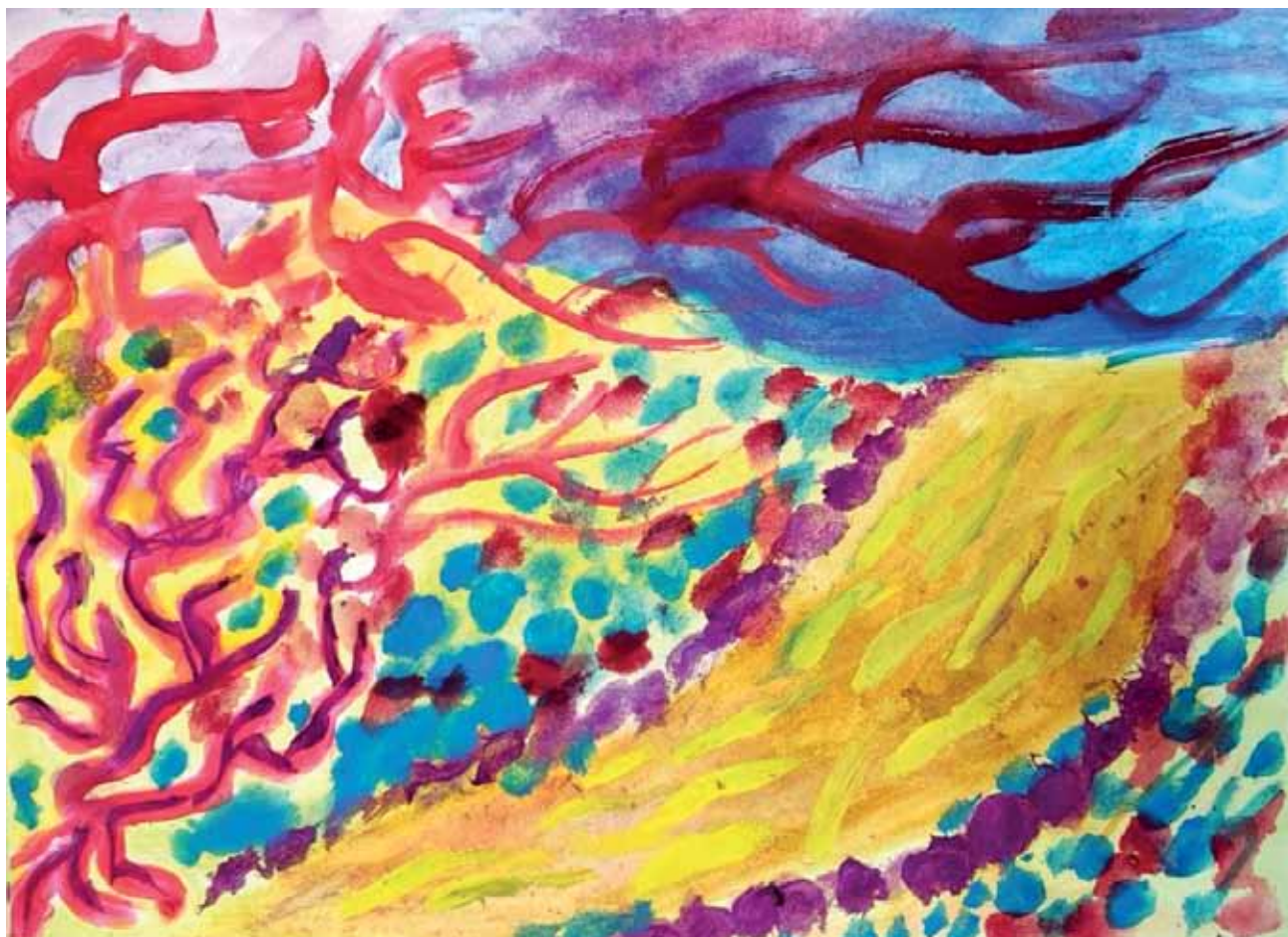
O tome često razmišljam... Neki kažu da postoje ljudi koji zaslužuju taj osjećaj te da je Bog odlučio da ih se tako kazni – da pate zbog svojih pogrešaka. No kada malo bolje razmislim, mislim da nas Bog samo usmjerava na pravi put i daje nam hrabrost za život. Pokazuje nam dobro i loše te da ne može baš sve biti onako kako bismo mi htjeli. Svi se možemo pronaći u tim teškim situacijama za koje smo mislili da nikada

neće proći te da će nas ti problemi zauvijek pratiti. Osjećali smo kao da očaju i patnji nema kraja, kao da je kraj svijeta... Svaki je dan bio jednak, mučili su nas isti problemi i strepnje, nekako smo izgubili i ono malo nade za boljim životom.

I ja sam kroz to prošla... Imala sam osjećaj kao da mi je Bog okrenuo leđa, no onda sam počela shvaćati da me sve ove prepreke zapravo jačaju za život, za sve one dobre i loše dane koji tek slijede.

Shvatila sam da ono što nas danas „ubija“, sutra nas oživi.

Korina Starčević, 8. b

Karlo Čor, 7. b, MOJE TAJNO MJESTO, koloristička perspektiva

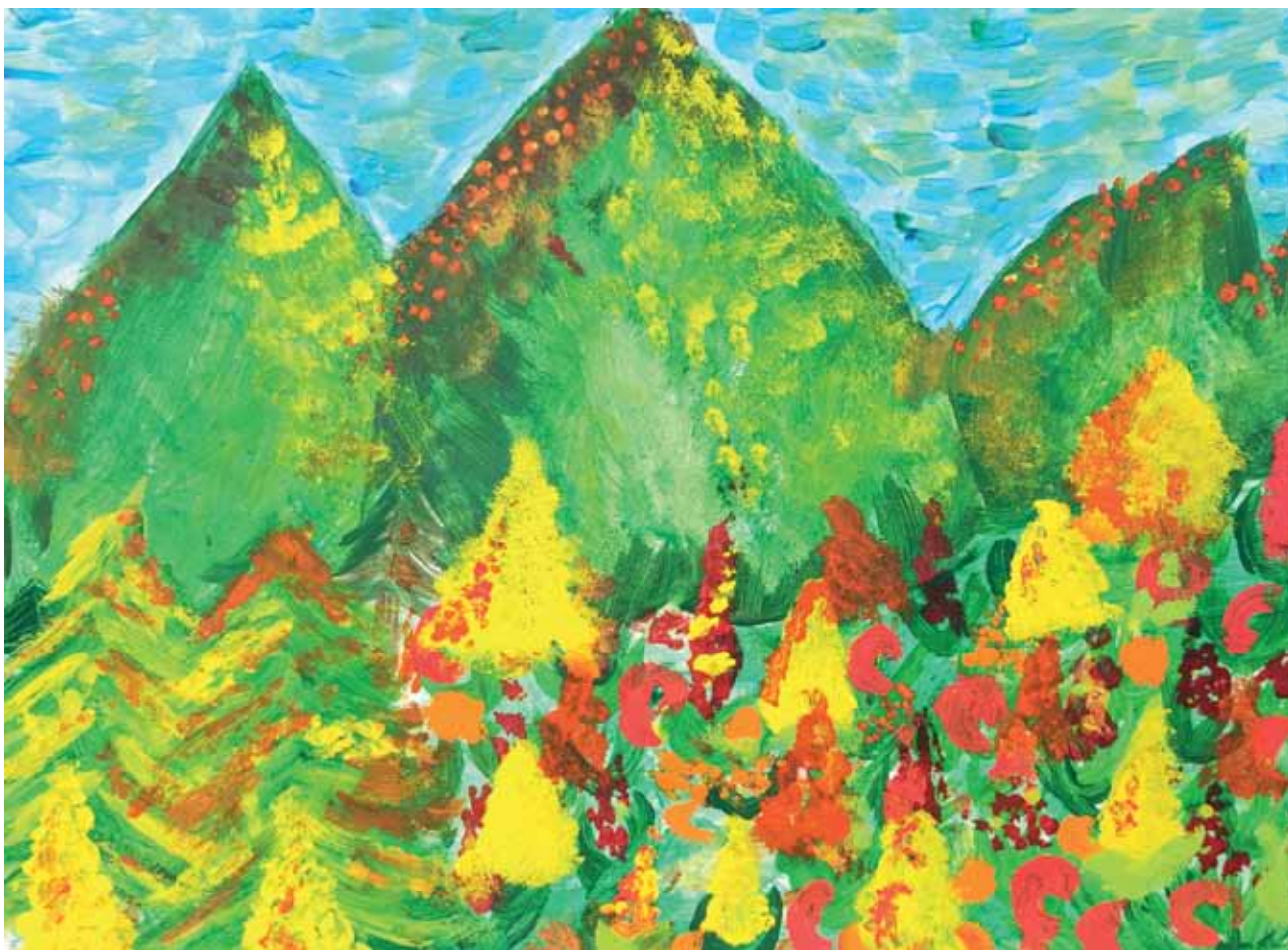
NIJE VAŽNO KOLIKO PUTA PADNEŠ, NEGO KOLIKO PUTA USTANEŠ

Mnogo je života, a svaki je od njih poseban na svoj način. Iako često ne shvaćamo, u lošim se trenucima uče najbitnije životne lekcije, one koje ćemo zauvijek pamtit i imati u pozadini svake naše buduće odluke. No i u najboljim se trenucima ponekad dogode pogreške koje nas mogu srušiti... Takve poraze svi primamo izrazito teško, no međusobno se razlikujemo prema tome kako ih rješavamo. Neki od nas sve svoje probleme iskazuju suzama, razgovorom, pogledom... Ipak, mnogo nas je koji sve prešute te se sami suočavaju s padovima. Takva šutnja je opasna, ali nas uči jednoj od najbitnijih lekcija... U životu smo zapravo sami sebi dovoljni kako bismo ustali i prošli kroz sve oluje te napokon doplovili do mirnoga mora, do bonace. Da, priznajem, jedna sam od tih šutljivaca, ali ipak prepoznajem svoje granice. Neke probleme kažem roditeljima pa me oni uvijek „izvade“ iz tame... iako

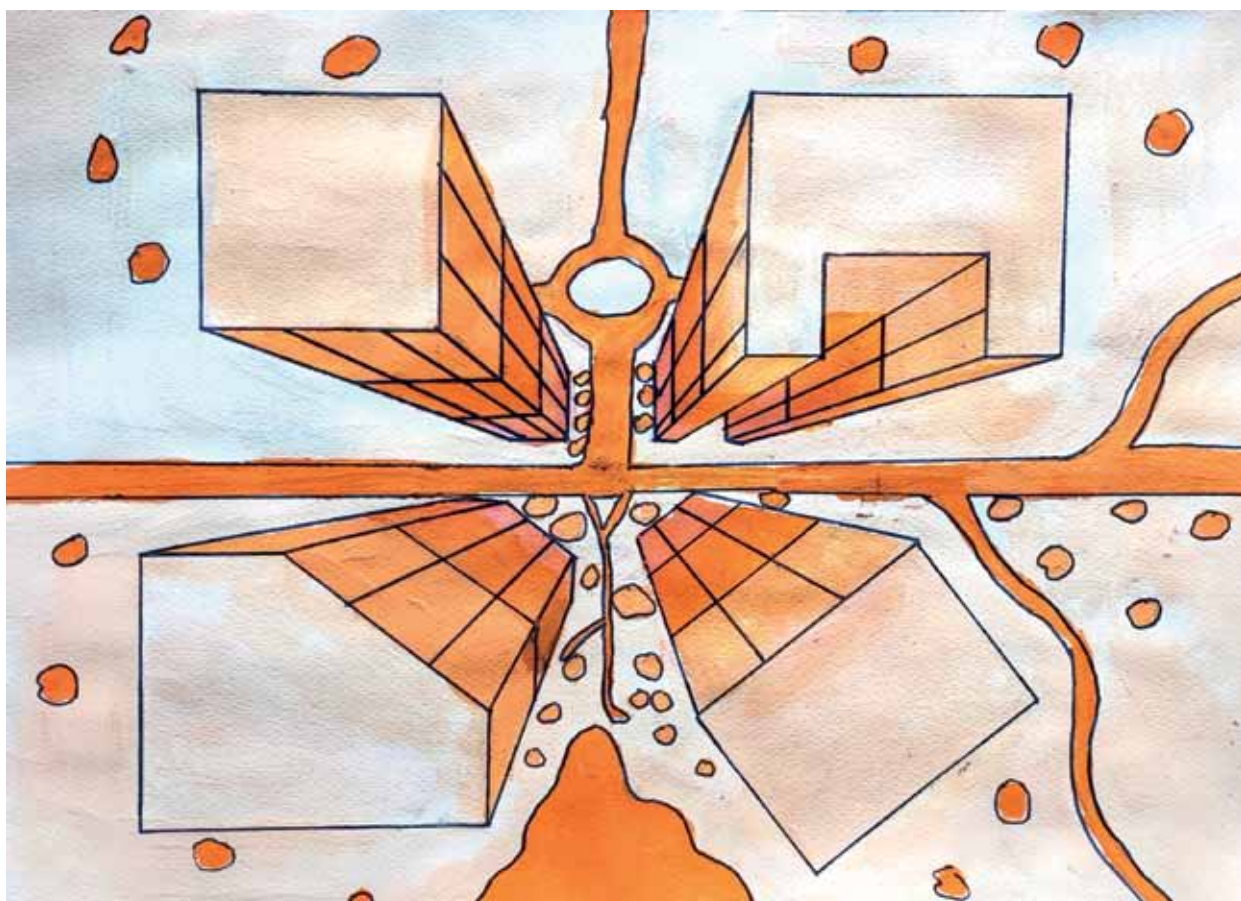
se drugima izvana činim poput najsajnije zvijezde na nebu. Iako progovaram o svojim osjećajima, i dalje prešućujem mnogo toga, pa čak i one ozbiljnije padove. Svjesna sam da to nije u redu, no baš zato uspijevam sama ustati i nastaviti sa životom, onakvim kakav bi on trebao biti.

Život nije stvoren za kukavice, nego za one hrabre. Svi smo mi hrabri. Svi zaslužujemo život i svu njegovu ljepotu, u cijelosti. Istina je da su padovi oduvijek ružni – oni s bicikla kada smo ga prvi put učili voziti, pa i ovi životni s kojima se sada susrećemo i susretat ćemo se u budućnosti, no dignut ćemo se još jači i hrabriji. Više nećemo živjeti u tami i praviti se sretnima, nego ćemo to zaista i biti. Ponosit ćemo se koliko smo daleko dogurali kao što se ja u ovome trenutku ponosim sobom.

Nerea Petra Gašparović, 8. b

Vildana Mujakić, 7. a, MOJE TAJNO MJESTO, koloristička perspektiva

Morana Jeličić, 7. b, IZ PTIČJE PERSPEKTIVE

SOBA IZ SNOVA

Izgleda kao najobičnija soba, ali je ipak velika kao kuća. Obožavam tu sobu jer sam glazbenica i htjela bih imati upravo takvu. Kada sam prvi put ušla u nju, kao da sam se zaljubila. Glazbena, ali i spavaća soba.

U njoj se nalazi namještaj, uobičajen za gotovo svaku sobu poput ormara, kreveta i polica, ali čak i taj običan namještaj nije običan. Veliki rozi ormar prepun je šarene odjeće. Drveni klavir čeka da ga usvirani prsti krenu šaklirati po tipkama, isto kao i gitara. Visoka lampa osvijetlila je cijelu prostoriju. Ispred nje nalazi se bijeli veliki čupavi tepih, mekan kao jastuk. Na njemu je veliki i namješteni bračni krevet koji se „odmara“ jer je „nosio“ veliki teret... Kada se krevet dignu, u njemu se nalaze razne slike poput portreta poznatih osoba. Oko njega posložene su tri violine, dvije bas-gitare i jedna velika harfa. Cijeli prostor miriši po cvijeću koje se nalazi iznad kreveta na dugačkoj polici. Desna strana i sredina sobe prepune su raznih zanimljivih stvari, ali na lijevome visokom zidu nalazi se nešto još bolje – veliko ogledalo u obliku violinskoga ključa i lampice u obliku nota koje se protežu preko cijeloga zida. Kada se lampice uključe, svira glazba... To mi je omiljeni dio sobe.

Ova soba nije moja soba... Ona je uspomena na moju prijateljicu. Uvijek ću željeti takvu sobu... i takvu prijateljicu...

Leona Derossi, 6. b

Mate Čupić, 7. b, MOJE TAJNO MJESTO

Daniel Lumezhi, 7. b

Rea Manestar, 7. b, IDENTITET KRAJA U KOJEM ŽIVIM

SVIJET MAŠTE

Ušla sam i na trenutak zastala. Moje oči obuzelo je šarenilo. Pogled su mi zaokupili čudnovati oblici. Ušla sam u učionicu Likovne kulture. Šareni, tmurni, veseli, tužni i razigrani papiri posvuda...

S lijeve me strane gledaju crnobijeli portreti poput kipova. Do njih stoji stalak boje badema, a na njemu leži šareni, veseli papir. Šaren poput vrta prepunoga cvijeća. Promatram vojsku klupa koje složeno stoje svaka na svojem mjestu. Na njima dječje ruke pune mašte i radosti preslikavaju vedrinu na papir. Kist pleše s jednoga na drugi kraj papira. Kroz velike prozore dopiru sunčeve zrake i svjež proljetni zrak. Učiteljica pomaže svakom učeniku. Prilazi svakome kao pčela s cvijeta na cvijet. Prostor pun mašte, moram ga napustiti... Šarenilo ne mičem iz vida.

Ne odlazi mi se, želim i ja tako nešto naslikati.

Marta Viduka, 6. b

CRİKVENICA

Crikvenica se zove moje mesto.
Ribari od vavik tu ribu love.
Ipletu mreže va svojim barkami.
Kako je bilo nekoć, tako je i sada.
Volin puno svoje mesto.
E, da mi je tu vajka i ostat.
Na obale sedit i kantat.
Is prijateljima celi dan se igrat.
Celo vrime sretna bit.
Ana kraju štoriju finit.

Ana Perica, 4. a

Crikvenica je lipo mesto.
Rado čekan da pride leto.
Isa leton puno gosti pride.
Kupaju se va našen lipon, plavon moru.
Volin gledat galebe.
Eno i sad lete nad morem.
Nose ribu va kljunu.
Ionda prođe leto.
Crikvenica mirno spi.
Ami dica čekamo drugo leto.

Bruno Buovac, 4. a

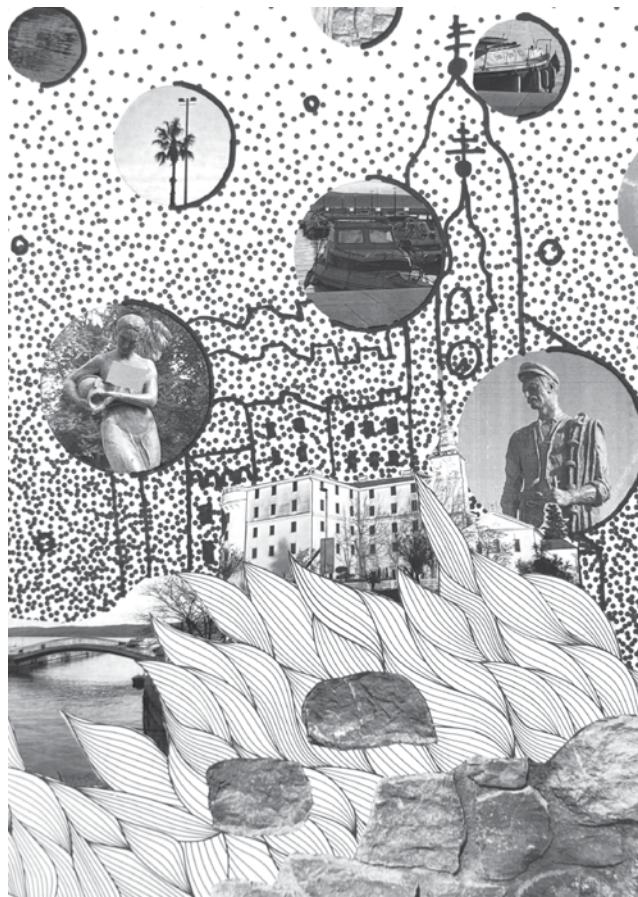
PISMO IZ ŠUME

Lišće tiho šuška,
 trava se zeleni.
 Sunce jako grije,
 blago se meni.

Nebo je plavo,
 šuma je gusta.
 Leptirići lete,
 trava je pusta.

Uživam dok šetam,
 nikome ne smetam.
 Vrijeme je stalo,
 cvijeće je procvalo.

Noah Zakarić, 4. a

Ira Đerić Hasanac 7. a, IDENTITET KRAJA U KOJEM ŽIVIM

Ariana Baretić, 6. b, VLADIMIR NAZOR,
 tonsko stupnjevanje boja

THE HAMPTON COURT GHOST

* * *

Recently I've started working as a museum assistant. While I was working my late night shift, maybe around 11 p.m., I was going to the camera room when, suddenly, I heard a strange sound. When I was applying for the job I heard some stories about how the museum is haunted, but I didn't really believe in them. The sound I heard that night was like the wind blowing, so I thought that the window was open. I turned around to go and close it, but I couldn't. A ghost was sitting in the window, wearing a long white dress. I froze in place. It looked like the ghost lady was sitting and looking down at the ground. The only thing that went through my mind was that I had to take a picture, but sadly I didn't have a phone nor a camera with me. I quickly went to the camera room to get my phone. But when I came back she wasn't there anymore. I went on Google and found a story about a lady in a white dress who lost her son because he got pushed out of the window. The lady was in pain because of her son's death and people would say that every night she would look down out the window hoping to see her son again. But one day she couldn't take it anymore and she jumped. I tried telling my friends what I saw but they didn't believe me. Now every time my window is open at night I hear a woman's screams in the wind.

Rea Gačić, 7.b

* * *

I have been working as a museum assistant at Hampton Court Palace for the past 15 years. It was the evening of July 26th, 1999 when I heard some noises upstairs. I thought it was just probably the wind or something like that. Then again, I started to get scared, but I just ignored it. But this was really loud and I was the only person at the museum that night. All of a sudden I started to hear old music, like really old, maybe like 1850's music. I slowly went upstairs and I searched everything. There was nothing. I was going to go back downstairs, but suddenly a tall figure was standing on the stairs. I nearly jumped out of my skin – I was eye to eye with a ghost! I could barely see him, but he looked like a man with a big moustache and a beard, and he was also kind of bald. My hair stood on end. He was wearing a black suit. I wanted to take a picture of him, my phone was always in my pocket, but when I wanted to take a picture it just wasn't there. I freaked out, I started running towards the bathroom and locked myself inside. The ghost was singing. It was so scary I got goosebumps. 30 minutes later when I got out of the toilet there was no ghost anymore. I felt relief. I relaxed and I went home and took a bath. I never told this story to anybody because they wouldn't believe me. Today is 8th February 2014 and I'm still frightened to this day.

Karlo Čor, 7. b

* * *

I've been working at this museum for almost 3 years and I love it! I love to tell people about the history and show them around the palace. My friends had been telling me that many people have seen ghosts in this palace, and I did not believe them until March 3rd, 2021. I came to work at 4 pm and as usual there were some tourists that needed my help with the directions. I was about to finish my job at 8 pm, but I decided to stay a little longer to help clean up everything. It was about 9 pm now and I had decided to clean the staircase, and that's when I saw it, or rather, that's when I saw HER. I saw a lady dressed in a wedding dress and she was running away from someone. I didn't know what to do. I took out my phone and took a few pictures. I was alone at the time. There was no one in

the museum except me. I quickly called my friend to pick me up. I felt scared and I couldn't move except to take a few photos and call my friend. I told my friend what had happened and she said that she saw an old man dressed in a very nice suit waiting at the entrance to the palace. Then I realized it was King Henry VIII. I had studied his life and I remembered reading about his wedding day and how his soon-to-be wife ran away. And shortly after that he killed her. My friend and I decided to leave as fast as possible. I'm still working at that museum, but I only work early shifts now. Maybe everyone was right. Maybe the ghost stories were real after all. I tried to prove that the photo I had taken was real, but no one believed me.

Manuela Jelovac, 7. b

Lana Burić, 7. b, MOJE TAJNO MJESTO

*Svi se naši snovi mogu ostvariti
ako ih imamo hrabrosti pratiti.*

(Walt Disney)

Sanjati je lagano, zažmiriš i misliš o onome što želiš. Postići to što želiš, mnogo je teže. Treba uporno raditi na svome snu jer se on nikada neće ostvariti sam od sebe.

Svi imaju snove i želje, no samo ih malobrojni uspiju ostvariti. Za snom treba krenuti, ganjati ga jer i on ima noge. Brže će pobjeći nego što misliš. Zato nema vremena za odmor. Treba ga uhvatiti i sustići. Znam da je teško i znam da ponekad nedostaje vremena, ali ako svojem snu daš priliku, isplatit će se. Svi moraju odnekud krenuti, samo što neki imaju brži, a neki sporiji put. Trud je ključ svega. Nećeš postići ništa ako gledaš televiziju ili u mobitel zamišljajući da si netko

ili nešto. Lijenost je zarazna. Svaki dan moraš govoriti sebi da ti to možeš, da hoćeš i da nećeš sam sebe iznevjeriti. Ta motivacija vodit će te na tvome putu i nitko te neće moći ni u čemu spriječiti. Ni planina ni rijeka više ti neće biti problem. Ni prijatelj ni neprijatelj neće ti moći stati na put da ostvariš svoj san. Iskoristi znanje koje imaš. Jednom se živi. Kada to shvatiš, onda ti ni nebo više neće biti granica. Trebaš ići za snom i ne skretati s toga puta. Prati ono što voliš, a ne ono što moraš.

Ivano Tomljanović, 8. b

Manuela Jelovac, 7. b, MOJE TAJNO MJESTO

LJEPOTA I SMISAO ŽIVOTA

Hmmm... Kako nekome objasniti ljepotu i smisao života? Na koji način nekome dočarati koliko je zapravo život lijep i koliko, koliko se toga dogodi u samo nekoliko sekundi. Oko toga bih se stvarno pošteno namučila.

Svatko priliku za život shvaća na svoj način. Neki u tome uživaju, dok postoje i neki koji misle suprotno. Jednima život blista od ljepote, a drugima se sve ruši te oni ne vide priliku za nastavak. Da se mene pita, ja bih život opisala kao jednu sjajnu zvijezdu punu mogućnosti. Ta zvijezda može ugasiti sjaj i vječno zaspati zbog jedne sitnice, ali ona isto tako zbog te jedne male sitnice može zasjati i nikada ne pronaći svoj kraj. To se zove vječna pustolovina. Sada se trenutačno nalazim na samome početku svega. Još učim što je to zapravo život i kada on počinje imati neki smisao. Također ga pokušavam učiniti što ljepšim iako znam da za to ima još puno vremena. I znam... da dolaze oni dani koji će

dati sve od sebe kako bi to uništili. Vjerojatno ću misliti da je kraj, no vjerujem da ću se prisjetiti ovoga teksta te da će me on vratiti u život. Nema smisla odustajati ako još stojimo i ako se još nismo pomakli s jedne točke. Uvijek možemo uzeti pauzu jer smo mi, samo mi i nitko drugi, jedini koji grade svoj život i nitko nema pravo oduzeti nam priliku. Smatram da sam još uvijek nezrela da bih o tome govorila. Još ću se neko vrijeme izražavati tekstovima, a koliko je život lijep, to ne znamo ni mi sami. Kada dođe pravo vrijeme, tada ćemo zapravo razmišljati o toj ljepoti, a dotada možemo samo besmisleno pričati. Polako ostajem bez izvora i ovaj tekst počinje gubiti svoj smisao. Važno je zapamtiti da za sve još uvijek ima vremena te da će nas život obavijestiti o svemu kako se budemo približavali njegovu kraju.

Moramo čekati... I tada će nam se svijet zaodjenuti ljepotom kakvu još ne poznajemo. U životu se sve uvijek dočeka i sve se promijeni milijun puta. Bitno je uživati!

Dea Maravić, 7. a

RAZGOVOR S MOJOM DRAGOM PRABAKOM KSENIJOM URLIČIĆ

ČELIČNA LADY

Nekada sam bila poznata TV-osoba, a sada sam ponosna baka pet unuka i prabaka šest praunuka.

Iako je već odavna u mirovini, današnji način života, govor i držanje odaju njezin velik i bogat poslovni život koji je imala i kojemu se posvetila s tolikom ljubavi i strasti.

Fotografije u albumu potaknule su me na razgovor o tome tko je zapravo Ksenija Urličić?

■ **Dok si radila na TV-u, nisam bila rođena, ali kada pogledam tvoje snimke, vrlo sam sretna što mi je prabaka bila vrlo poznata. Kako bi opisala svoju karijeru?**

- Da... S ponosom ističem kako se moje ime veže za procvat programa HRT-a i to za vrijeme Domovinskoga rata. Prvi glamurozni spektakli kao „7. noć“, humoristična emisija „Je l' me netko tražio?“ pa izlasci iz studija, obnova festivala...

■ **Kako je bilo stvarati zabavu u teškim vremenima Domovinskoga rata?**

Bilo je odgovorno, zanosno i ispunjavalo me ponosom. Moj program pružao je potporu prekrasnim domoljubnim pjesma i nizom komentara o toj temi.

■ **Tvoje ime uvijek veže se za „Doru“. Zašto?**

„Dora“ je bila moja ideja i jako sam ponosna na nju. Željela sam da dobije ime po hrvatskoj skladateljici Dori Pejačević. Dora!

■ **Vodila si naše predstavnike na Eurosong. Koji ti je nastup ostao najviše u sjećanju?**

Beatrice Kate i njezina prabaka Ksenija Urličić

Jesam. Imali smo uvijek odlične rezultate, osobito u Izraelu s Doris Dragović i njezinom pjesmom „Marija Magdalena“.

■ **Tko ti je pomagao u poslu?**

Savršen tim iznimno talentiranih ljudi, zaljubljenici u posao kakva sam i sama bila.

■ **Zašto su te zvali „Čelična Lady“?**

Znaš, bila sam vrlo stroga u vođenju svojih projekata te sam od svojih suradnika zahtijevala red, rad i disciplinu. Mislim da je nekako i riječ o tvrdoglavosti i da sve zamišljeno dovedem do provedbe.

■ **Za svoj rad bila si i nagrađena, zar ne?**

Da, nagradio me tadašnji predsjednik dr. Franjo Tuđman za moju autorsku emisiju „Pozdrav tebi, Knine grade“ za doček Nove godine 1992.

■ **Što je za tebe najvažnije u životu?**

Ljubav koja je pokretač svega u životu.

■ **Što najviše prezireš?**

Dvoličnost.

■ **Jesi li sretna osoba?**

Da, vrlo sretna! Često puta u posljednji tren nešto sam izbjegla. Gađali su, ali i promašili. Ima li veće sreće?!

■ **Povjeravaju li ti se unuci?**

Da, tajne ostaju tajne! Svaka dječja tajna je čudesna.

Zatvorile smo stari album pun fotografija. Drago mi je da sam vam mogla otkriti tajnu ovoga razgovora iako se tajne ne otkrivaju. Dok vi čitate, polako tonem u naručje, ipak, prije svega, svoje drage prabake Ksenije.

Beatrice Kate Galloni, 5. a

ŠAHOVSKI ZVON NAŠE ŠKOLE NA PRVOME SVJETSKOM NATJECANJU ŠKOLSKIH EKIPA U ŠAHU

TA DALEKA ZEMLJA KAZAHSTAN

Do početka prošloga ljeta gotovo da nisam znao da postoji Kazahstan. Dobro, znao sam da je to jedna od euroazijskih država, da je u prošlosti bila članica Sovjetskoga Saveza i da je glavni grad te zemlje Astana. I to je bilo sve. No tada je moja školska šahovska ekipa, koja je već dvije godine zaredom osvojila titulu državnih osnovnoškolskih prvaka, dobila poziv za sudjelovanje na prvome Svjetskom školskom ekipnom prvenstvu u šahu koje se održalo od 3. do 8. kolovoza 2023. u gradu Aktauu u Kazahstanu. Molim?! Prvo sam pomislio da me stariji dečki iz ekipe „zezaju“ i nisam isprva povjerovao u to da ćemo putovati u Kazahstan. Shvativši da je to ipak istina, nisam prestajao razmišljati o tome putu. Jedva sam čekao polazak. Nikada dotada nisam bio na tako dalekome putovanju. Pomalo me bilo strah leta avionom, no strah je nestao čim smo poletjeli. Noćni let uz presjedanje u Istanbulu trajao je gotovo pet sati, a meni najzanimljiviji dio toga leta bila je hrana. Sletjeli smo u grad

Na svjetskome prvenstvu u Kazahstanu Hrvatsku je predstavljala ekipa naše škole u sastavu: Ivano Sundać, Ivano Tomljanović, Vid Krešić, Ivan Ivančić, Juraj Peričić te voditeljica Julijana Plenča

Aktau koji se nalazi na sjevernoj obali Kaspijskoga jezera. Dok smo slijetali, primijetio sam ogromne pustinje koje su okruživale grad. Puhao je neki dosadni vjetar te raznosio pijesak i prašinu svuda oko nas. Budući da je to bilo prvo svjetsko prvenstvo za školarce, organizatori su se jako dobro pripremili. Sve je bilo tip-top, a ja sam se osjećao kao u nekoj bajci. Slobodnoga vremena nismo imali baš previše na raspolaganju, ali smo ga ipak iskoristili za obilazak. Noviji dijelovi grada moderne su arhitekture, a stariji dijelovi ostatci su iz Sovjetskoga Saveza. To su ogromne zgrade koje izgledaju prazne, kao da nema ljudi. Stanovnici Aktaua bilo su jako ljubazno prema nama i svi su nam htjeli ugoditi. Kada su shvatili da smo Hrvati, samo su ponavljali „Luka Modrić“ i „more“. Baš smo bili ponosni zbog toga. Upoznao sam mnogo svojih vršnjaka iz cijeloga svijeta pa će mi prvenstvo ostati u lijepome sjećanju. Hrana je bila jedino što mi se nije svidjelo. Njihov je omiljeni začim kopar – u svemu. Jedva smo dočekali dohvatiti se pizze i burgera koje su, srećom, također nudili u hotelskome restoranu. Prvenstvo se održalo u dvjema kategorijama do 12 i do 18 godina. Sudjelovalo je preko 400 školaraca iz više od 50 zemalja svijeta te smo osvojili 11. mjesto u ukupnome poretku od 43 ekipe, a to znači da smo 11. osnovnoškolska ekipa na svijetu! Iz Kazahstana smo otišli ponosni na naš uspjeh. Grad Aktau opet bih htio jednom posjetiti, no ipak mi je puno ljepša moja Crikvenica.

Juraj Peričić, 6. b

Ravnateljica je došla pozdraviti naše šahiste prije puta

moj dojam

Kazahstan. Dugo sam sanjala o ovoj državi. Na karti toliko velika, a uživo još i veća. Udaljenost gradova mjeri se u stotinama kilometara.

Dok su naši šahisti uživali u šahovskim partijama u gradu Aktauu na obali Kaspijskoga jezera, ja sam se uputila na drugi kraj države – u prirodu. Iako je sjever države hladniji, na jugu se uživalo u vrućemu ljetu. Idealno za bijeg u prirodu. Kazahstan je prepun šuma, jezera te prirodnih izvora. U blizini Almatija, najvećega grada u državi, nalazi se predivno područje Alma – Arasan gdje sam imala priliku boraviti. Borove šume, vodopadi, pjev orlova u potrazi za sljedećim plijenom – sve to dio je čarobne prirode ovoga kraja.

Učiteljica Željka Bogdanović zatekla se u Kazahstanu u isto vrijeme kada i naša šahovska ekipa, no 2000 kilometara udaljenosti između dvaju gradova i jedna vremenska zona ipak su bili prevelika prepreka za mogući susret u dalekome Kazahstanu.

MAROKO – ZEMLJA INTENZIVNIH BOJA, MIRISA I OKUSA

Maroko me oduvijek opčinjavao. Zadivljeno sam ga promatrala kroz prizmu intenzivnih, sveprisutnih boja. Od golemih hrpa začina izloženih na tržnicama, svježe obojenih koža u svim duginim bojama koje se suše nadomak štavionica, podova i zidova zgrada popločenih umjetnički izrađenim pločicama, pa do šarenih prozorskih stakala kroz koja prodire svjetlost i crta neobične oblike na podovima rijada i darova (dva tipa tradicionalnih marokanskih kuća koji su danas nerijetko pretvoreni u luksuzne smještaje za turiste). Ni sama ne znam koliko sam fotografija i dokumentaraca pogledala i putopisa pročitala u pripremi za svoj dugo iščekivani posjet toj zemlji. Na trenutke sam imala osjećaj kao da sam ga već posjetila bez da sam tamo ikada ranije nogom kročila.

No koliko god se pripremala, tek dolaskom u Fes, jedan od četiriju kraljevskih gradova, spoznala sam što je pravi Maroko.

Fes nazivaju žutim gradom, što ne čudi s obzirom na to da su sve zgrade u starome dijelu grada (takozvanoj medini) kremasto žute boje. Već prvim korakom u medinu preplavljuje vas osjećaj kao da ste se vremenskim strojem vratili barem sto godina unatrag. Za ovu medinu kažu da je najveće urbano područje na svijetu bez automobilske prometa. Radi

se o pravome labirintu uskih uličica u kojemu se valjda samo domaći stanovnici mogu snaći bez da se izgube. Na korištenje mobitela za snalaženje u prostoru zaboravite – ovdje GPS-signal nećete tako lako pronaći. Iako automobila nema, magaraca prekranih teretom ne nedostaje. Oni su glavno prijevozno sredstvo kojim se roba dostavlja do trgovina i štandova kojih je unutar medine mali milijun. Štoga vam padne na pamet, tamo ćete pronaći, i to poprilično povoljno, ali uz bezobzirno cjenkanje. Bez cjenkanja brzo ćete ostati praznih džepova.

Trebaju vam namirnice za ručak? Nema problema! Na licu mjesta odoberete kokoš (živu, ali ne zadugo) koja će se za sat-dva krčkati u vašemu loncu. Iako svjesna da tako život dolje funkcionira, to je bila jedna od pojavnosti na koju nisam bila posve pripremljena.

Blažena Europa i pakirani raskomadani piceki u rashladnim vitrinama supermarketa. Nisam očekivala ni toliko otpada posvuda kao ni uličnih mačaka koje su daleko od onih kraljevski tetošenih i dobro uhranjenih koje se može vidjeti po Istanbulu. No Maroko je sasvim drugi svijet od onoga u kojemu mi živimo i bilo bi naивно vjerovati da je sve idilično kao na fotografijama iz putopisa. Osim Fesa posjetila sam i gradić Ifrane, smješten u središnjemu dijelu Atlaskoga gorja, koji Marokanci zbog arhitekture i planinske klime od milja nazivaju „Malom Švicarskom“. I doista, u usporedbi s Fesom, Ifrane nalikuje europskim planinskim gradovima, a i neusporedivo je čistiji od drugih marokanskih gradova. Razlog tome jest što se u Ifraneu nalazi jedna od kraljevskih rezidencija, ali i

sveučilište koje u pravilu pohađaju studenti iz imućnih obitelji. Za njih ipak treba osigurati najbolji mogući tretman.

Nedaleko od Ifrane, u sklopu nacionalnoga parka, stoji stoljetna šuma visokih zelenih cedrova, prepuna berberskih makakija. Ti razigrani majmuni toliko su navikli na posjetitelje da im se bez trunke straha približe na korak udaljenosti i posluže hranom koju im svi velikodušno nude. Omiljena poslastica ovih majmuna su neljušteni kikirikiji koje možete kupiti na licu mjesta.

Ovo mi je ujedno bio i najdraži dio putovanja iako sam u jednome trenutku postala neoprezna i smetnula s uma da, koliko god djeluju pitomima, ipak se radi o divljim životinjama. Naime, pokušala sam dotaći jednoga zamišljenog majmuna koji me toliko mrko pogledao da sam istoga časa ustuknula nekoliko koraka unatrag na sigurnu udaljenost. Moram biti zahvalna što je sve ostalo samo na prijetećemu pogledu i što sam se kući vratila sa svih deset prstiju. Djeco, budite mudriji od mene i neka vam takve ideje i ne padnu na pamet!

Posljednje odredište mogega posjeta Maroku bio je nadaleko poznati plavi grad Chefchaouen. Nekoliko je teorija zašto su zgrade obojene azurno plavom bojom. Prema nekima, ona simbolizira nebo ili vodu, pomaže održati kuće hladnijima ljeti, pa čak navodno i odbija komarce. Koji god bio razlog, plavetnilo Chefchaouena iznimno je fotogenično – makar već napravili sto fotografija, uvijek ćete naći još neki zanimljivi plavi kutak koji ćete htjeti zabilježiti svojom kamerom. Sve ovo što sam vidjela, tek je komadić onoga što Maroko nudi. Nadam se da ću u sljedećemu posjetu doživjeti još mnoge boje ove očaravajuće zemlje koje sam ovaj puta propustila.

Mirela Majnarić,
školska knjižničarka

Neplanirani susret naših učiteljica u Maroku

POVRATAK U MAROKO

Osebujan. Magičan. Šarolik. Mogla bih ga opisati tisućama riječi. Maroko je na mene ostavio neizbrisiv trag. Toliko jak da sam se nakon dvaju mjeseci ponovno vratila.

Prvi put posjetila sam gradove. Šarolike ulice, uski prolazi, mirisi iz stotina kuhinja, ljudi u prolazu. Neprekidna buka s kojom se jednostavno stopiš. Maroko je nenadmašiv. Drugi put uputila sam se u pustinju. Iako je rano jutro, pustinja je već užarena. Pogled na pješčane dine sa svih strana. Deve koje ležerno odmaraju na suncu. Obrisi beduina koji znaju put. U pustinji pronalaziš sebe.

Željka Bogdanović,
učiteljica u produženome boravku

VUKOVAR ĆE OSTATI U NAŠIM SRCIMA ZAUVIJEK

Kao i svi osmaši Hrvatske cijelu smo godinu bili uzbuđeni radi nadolazećega dvodnevno izleta u Vukovar. Napetost i iščekivanje „drži“ nas još od sedmoga razreda kada smo od bivših osmaša slušali dojmove o terenskoj nastavi u Vukovaru. Prvi dan našega dugoiščekivana izleta započeo je 5. travnja kada smo ranom zorom autobusom krenuli iz Crikvenice. Put je dugo trajao. Kada smo napokon stigli u Vukovar, autobus nas je dovezao točno ispred Hostela Dubrovnik u kojemu smo zatim ručali. Potom smo se smjestili

u sobe, a onda je uslijedilo predavanje o Domovinske ratu i Bitci za Vukovar. Prezentacija nas je uvela u događanja o kojima smo kasnije saznali više. Po završetku prezentacije krenuli smo u grad zajedno s našim razrednicima i profesoricom iz matematike. U gradu smo imali slobodno vrijeme koje je svatko iskoristio kako je htio. Neki su obilazili gradske ulice, neki su kušali vukovarske kolače, neki su razgledali Vukovarski vodotoranj...

U 19 sati smo se, prema dogovoru, svi našli kod autobusne stanice gdje

nas je čekao autobus za povratak u hostel na večeru, a onda smo se vratili u sobe gdje smo se spremali za odlazak u disko koji se nalazio na splavi. Iz diska smo se vratili veseli i puni dojmova. Iako smo svi bili uzbuđeni, bili smo i jako umorni te smo se u sobama nedugo nakon povratka „zavukli“ u svoje krevete. Neki su odmah zaspali, a neki su vodili razgovore do kasno u noć, što je zapravo ona lijepa i nezaboravna čar izleta i neprospavane noći. Drugi je dan započeo „teškim“ buđenjem u 7 sati ujutro. Nakon

što smo spakirali svoje stvari, odjavili smo se iz hostela te krenuli prema memorijalnim lokacijama Vukovara.

Obišli smo memorijalnu vukovarsku bolnicu, Ovčaru, memorijalno groblje, Trpinjsku cestu te Borovo Naselje. Potom smo se uputili u Školu mira, gdje je održan kviz znanja u kojemu je sudjelovalo više škola, a naša je škola osvojila drugo mjesto!

Još nam je preostalo obići muzeje – Muzej vučedolske kulture i Gradski muzej Vukovar. Kada je razgledavanje završilo, svi smo se fotografirali ispred muzeja te smo u 17 sati autobusom krenuli prema Crikvenici. Putem je većina spavala zbog toga što smo svi bili jako umorni, ali i sretni. Domovima smo se vratili točno u ponoć. U Vukovaru smo čuli činjenice zbog kojih smo bili tužni i potreseni, no istovremeno smo bili i zahvalni svim našim braniteljima što su pružali otpor i branili našu domovinu. Nakraju svi smo pomislili jednako: „Neka se nikada više ne ponovi.“ Kuće su bile razorene, ali grad, grad u ljudima koji su voljeli Vukovar, neprijatelj nije taknuo. Vukovar danas opet živi. U njemu su sada zapisane i priče našega posjeta i svi osmijesi koje smo tijekom našega boravka podarili jedni drugima. Vukovar će stoga zauvijek ostati u našim srcima.

Hana Malnar, 8. b

NA KRAJU OSMOGA RAZREDA...

Ovih osam godina osnovne škole bilo je za pamćenje. Bile su to najljepše godine mogega odrastanja. Svaki provedeni dan u školi imao je svoje značenje. Naravno, bilo je lijepih i manje lijepih trenutaka, ali ni jedan trenutak ne bih promijenila jer upravo ti trenutci čine moje djetinjstvo. Svaki osmijeh, svaka suza, svaka pročitana lektira, svaki napisan stih...

Sve je to urezano u meni. To je moj a staza za život... Nikada neću zaboraviti svoj prvi dan u školi. Tada sam mislila da je osmi razred daleko... Kako sam se prevarila! Danas imam osjećaj kao da smo jučer sjeli u male klupe prvoga dana nastave. Bili smo mali prvaši željni igre, a škola je bila mjesto zabave i prvih znanja. Najdraži su mi bili izleti s razredom. Osim što smo upoznavali različite krajeve Hrvatske, upoznavala sam i svoje prijatelje, njihove stavove i osjećaje. Kako smo odrastali, tako se povećavalo nastavno gradivo, ali i naše znanje. Ponekad smo bili prestrašeni nastavnim jedinicama, no uz nas su uvijek bili naši učitelji da nam to gradivo približe, da ga zavolimo jer je najzanimljivije učiti o stvarima koje volimo. Ja sam voljela učiti. Voljela sam i svoju osnovnu školu. Zato, kada posljednji put zazvoni zvono u mojoj školi, uživati ću u njegovu zvuku i bit ću ponosna.

Odlazim iz ove škole, ali ona će zauvijek ostati u mom srcu. Ljepota ovih uspomena bit će moja snaga za dalje, moja staza.

Hana Malnar, 8. b

SVEČANO OBILJEŽEN DAN ŠKOLE

SURADNJA UČENIKA, UČITELJA I SVIH DJELATNIKA ZA USPJEH ŠKOLE

OŠ Zvonka Cara obilježila je Dan škole svečanom sjednicom i prigodnim programom. Prigoda je to da se škola pokaže javnosti, pohvali svojim uspjesima te da se dodijele nagrade i priznanja. Učenici mlađih i starijih razreda matične i područne škole oduševili su plesom, pjesmom i recitacijama, a priredbu je režirala učiteljica razredne nastave Eva Tomljanović. Članice Likovne skupine pod vodstvom učiteljice Likovne kulture Alison Mavrić osmislile su dojmljivi

izgled pozornice koji je inspiriran prirodom i državnim Natjecanjem iz hrvatskoga jezika kojem je OŠ Zvonka Cara bila domaćinom. Likovna je skupina zamislila bajkoviti prostor za čitanje u prirodi, s proljetnim motivima. Tako su nastale ljuljačke s djevojčicom i dječakom, svatko sa svojom knjigom u ruci, niz ljuljačke pužu floralne girlande, a na samoj pozornici prikazan je jedan veliki i jedan mali cvjetni val.

„Privodimo kraju još jednu školsku godinu koju završava sveukupno 345

učenika. Veselimo se našim zajedničkim uspjesima, veseloj atmosferi u školi, dobrim odnosima i suradnji među učenicima, učiteljima i roditeljima. Potičemo rad i kreativnost, nježujemo pripadnost školi, pomaganje i međusobno razumijevanje te potičemo dobre odnose i suradnju. Naša suradnja za uspjeh naše škole pokazala se i na nedavno održanom državnom Natjecanju iz hrvatskoga jezika kada smo u ovome prostoru ugostili najbolje učenike u znanju hrvatskoga jezika iz osnovnih i srednjih škola. Oni su prepoznali naš timski rad i uključenost cijeloga kolektiva te smo dobili mnogobrojne pohvale“, naglasila je ravnateljica Desiree Pečaver u uvodnome djelu svečane sjednice.

Važnim događajem ove školske godine ravnateljica je istaknula obilježavanje stote godišnjice od rođenja Zvonka Cara, crikveničkoga kipara i likovnog pedagoga. Škola s ponosom nosi njegovo ime, a učenici su mu, u čast njegova 100. rođendana, poklonili izložbu „Zvonko Zvonku“. Različitim su likovnim jezikom i likovnim tehnikama obrađivali motive Zvonkovih skulptura, njegova lika i djela, glazbe, mora, valova i riba, a u

okviru izložbe predstavljen je i novi broj učeničkoga lista „Zvonko“.

U školi se provodi i niz projekata u okviru školskoga kurikula, a u eTwinning projektima istaknula se učiteljica Andrea Barac koja je ove godine napredovala u zvanje učitelja-mentora. Ravnateljica se osvrnula i na još jedan uspješno održan Dječji božićni sajam te se zahvalila osnivaču Gradu Crikvenici što u proračunu izdvaja sredstva i pomaže školi u praćenju materijalnih troškova i kapitalnih ulaganja.

Grad Crikvenica svake godine nagrađuje učenike koji su dosegli županijsku ili više razine natjecanja, a nagrade su učenicima uručile predsjednica Gradskoga vijeća Vesna Car Samsa te pročelnica Upravnoga odjela za lokalnu samoupravu Jasminka Citković.

Školski je odbor nagradio i mentore čiji su učenici postigli zapažen uspjeh na državnome natjecanju, međužupanijskome natjecanju ili do 5. mjesta na županijskome natjecanju.

Zaposlenicima u školstvu Ministarstvo prosvjete i sporta svake godine dodjeljuje jubilarne nagrade te je ovom prigodom „jubilarcima“ uručeno cvijeće za 5, 15, 20, 30 i 40 godina neprekidnoga rada.

Školski odbor OŠ Zvonka Cara već nekoliko godina dodjeljuje nagradu „Zvon dobrote“ učeniku koji se istaknuo osobnim primjerom i potiče druge na pozitivno, nenasilno i tolerantno ponašanje. Ove je godine „Zvon dobrote“ otišao u ruke učenice 7. b razreda Magdalene Rubčić.

Uslijedio je najsvečaniji trenutak svečane sjednice - proglašenje uče-

nika generacije. Prema Statutu OŠ Zvonka Cara, na kraju školske godine nagrađuju se učenici osmog razreda koji su sve razrede završili s odličnim uspjehom (s prosjekom od najmanje 4,80) i u svim razredima imali uzorno vladanje. Učenici koji zadovoljavaju navedene kriterije ove su godine Luce Mudražija, Nika Patačko, Klara Ereiz, Hana Malnar i Marko Dragičević. Titulu učenice generacije ponijela je Hana Malnar, učenica 8.b razreda. O Haninoj upornosti, uzornosti te o svim njezinim uspjesima govorili su ravnateljica Desiree Pečaver, Hanina učiteljica razredne nastave Anamarija Grbčić-Pahlić te Hanin sadašnji razrednik Ivan Zubović.

Sanja Krešić,
učiteljica hrvatskoga jezika

RIJEČ RAZREDNIKA IVANA ZUBOVIĆA O UČENICI GENERACIJE HANI MALNAR:

HANA – HRABRA I UPORNA

Poštovani,

danas smo se okupili kako bismo proslavili i priznali izvanredna postignuća najboljih učenika ove školske godine – vidjeli smo vrsne sportaše, matematičare, književnike, umjetnike i brojne druge... Među njima svake godine posebno istaknemo jednoga – učenika ili učenicu generacije.

Hana, ove godine ta čast pripala je tebi.

Nisam dugo razrednik 8. b razreda, za dva tjedna bit će tek dvije školske godine otkad surađujemo.

Taj sam zadatak imao čast dijeliti i s drugima – Nikolinom Vaić, Julijanom Plenčom i Jelenom Dubravicom.

Unatoč tome mogu reći da sada, kada gledam sve tvoje uspjehe u proteklih osam godina, ne mogu reći da sam iznenađen. Od samoga početka primijetio sam tvoju iznimnu zrelost, odlučnost i posvećenost radu.

Ponekad, dok smo razgovarali, morao sam se prisjetiti da zapravo razgovaram s učenicom sedmoga razreda. Imao sam priliku vidjeti s kolikom se hrabrošću i upornošću predaješ velikim izazovima jer prijaviti se u jednoj godini na čak devet natjecanja nije mala stvar.

Moram priznati da sam u jednome trenutku bio i zabrinut kako ćeš se nositi sa svim tim obvezama. Kada sam te upitao nisi li možda previše obveza preuzela na sebe, samo si u svojem stilu lagano odmahнула rukom i rekla da to nije ništa. I doista, tako je nakraju

i bilo. Naravno, stvari nisu uvijek išle po planu, no ti ni tada nisi odustajala od toga da budeš svoja i ideš svojim tempom.

Ako je svaka dobra kuća izgrađena na dobrim temeljima, slobodno mogu reći da su temelji tvojega života čvrsti i dobro postavljeni. Budi otvorena za učenje, nastavi biti strastvena i otvorena za izazove, ali i održavaj ravnotežu.

Za kraj, kratka lekcija iz njemačkoga jezika: „Viel Glück und Erfolg im weiteren Leben!“

Puno sreće i uspjeha u daljnjemu životu od svih tvojih razrednika!“

Razrednik Ivan Zubović

DOBITNICA ZVONA DOBROTE

NA MAGDALENU SVI MOGU RAČUNATI

Magdalena Rubčić učenica je koja svojim osobnim primjerom i druge potiče na pozitivno, nenasilno i tolerantno ponašanje. Potiče i održava zdrave odnose u razredu i pozitivnu komunikaciju i socijalnu prihvaćenost svakoga učenika u razredu i školi. Sudjeluje u humanitarnim akcijama u okviru škole potičući i druge na empatiju i uključivanje u akcije.

Sudjeluje u projektima prevencije nasilja unutar sata razrednika, pomaže razrednici kod utjecaja na druge učenike u smislu pozitivne težnje školi u pogledu stvaranja pozitivne klime u školi i pozitivna odnosa prema školskim obvezama te poticanju društva bez nasilja. Nesebično daje svoje vrijeme kako bi pomogla svim učenicima u razredu oko školskih obaveza – podsjeća ih koje su im zadaće te im šalje informacije o onome što se radilo na nastavi. Kada netko zatreba pomoć, Magdalena je uvijek prva koja se odazove na poziv. Osim u pomaganju učenicima svojega razreda Magdalena izdvaja svoje vrijeme kako bi sudjelovala u svim događajima u školi od ukrašavanja i uređivanja školskoga prostora svojim likovnim uradcima do vođenja priredbi. Čak i kada je bolesna, obaveze u školi stavlja na prvo mjesto te svi učitelji mogu računati na nju. A što o njoj kažu njezini razredni kolege?

„Magdalena je jako dobra osoba. Druge stavlja na prvo mjesto i spremna je pomoći bilo kada i bilo kome. Ona zaista zaslužuje dobiti priznanje Zvon dobrote.“

razrednica Ivana Hegedüs Crnčić

U školskoj godini 2022./2023. od svojih su se učenika i radnih kolega oprostili učiteljica razredne nastave Erna Prpić i učitelj tjelesne i zdravstvene kulture Rešad Mujkanović te su otišli u zasluženu mirovinu.

Učiteljica hrvatskoga jezika Diana Gašparović i knjižničarka Milena Matrljan promijenile su svoja radna mjesta te više nisu dio kolektiva naše škole. „Friškim“ umirovljenicima želimo puno zdravlja te da dugo i opušteno uživaju u svojim umirovljeničkim danima, a našim kolegicama mnogo sreće i uspjeha na novim radnim mjestima.

NATJECANJA

SUDOKU, regionalno natjecanje

- Mia Poljak, 3. s
- Petra Levačić i Dea Maravić, 7. a

DABAR, matematičko-logičko natjecanje, 10% najboljih:

- Nia Franka Lončarić, 2. s
- Karlo Vukelić, 2. a
- Sebastian Lekaj, 4. s
- Tessa Posavec, 3. a
- Leon Ljubobratović, 5. a
- Filip Kikić, 6. a
- Leona Derossi i Juraj Peričić, 6. b

KLOKAN, matematičko natjecanje, 10% najboljih:

- Mia Poljak, Nika Livančić i Eni Križanec Backer, 3. s
- Orijana Peričić, 4. s
- Filip Kikić, 6. a

HIPPO, engleski jezik, polufinale:

- Kiara Brkljača, 5. b
- Mentorica: Mirela Majnarić, prof.
- Miran Šnajdar, 6. b
  - Marko Dragičević, 8. a
- Mentorica: Ana Lončarić Kostrenčić, prof.

GLAGOMATIKA, učenici 1. i 2. razreda, plasman u najboljih 10:

- Alan Katušić, 1. a, i Vita Blažević, 1. b
- Voditeljica: Tereza Rukober

Čakavčići pul Ronjgi

- (učenici od 1. do 4. razreda)
- Ivan Samsa, 4. b – 2. nagrada
- Voditeljica: Marijana Barac Tomić

ŽUPANIJSKA NATJECANJA

LIK – zapaženi radovi

- Vivian Hope Konatarević, 8. b
  - Rea Manestar, 7. b
  - Hana Malnar, 8. b
- Mentorica: Alison Mavrić, prof.

LIDRANO 2023.

Kategorija – SAMOSTALNI NOVINARSKI RADOVI:

- Luce Mudražija: „Inspiraciju nalazim u svojoj okolini“, 8. a
- Mentorica: Sanja Krešić, prof.
- Beatrice Kate Galloni: „Čelična lady“, 5. a
- Mentorica: Marijana Marić-Tonković, prof.

Kategorija – POJEDINAČNI SCENSKI NASTUP:

- Luce Mudražija, 8. a („Riječ“, J. Plenča)
- Mentorica: Marijana Marić-Tonković, prof.

Kategorija – SKUPNI SCENSKI NASTUP, RECITAL:

- „Margeta je žito žela“
- Nicole Brnić, 6. a, Ira Đerić Hasanac, 7. a, Magdalena Rubčić, 7. b, Sara Mehmedović, 7. b, Petra Levačić, 7. a, Dea Maravić, 7. a, Mila Zubčić, 7. b, Klara Šimić, 7. b, Klara Ereiz, 8. a,

Manuela Jelovac, 7. b

Mentorica: Marijana Marić-Tonković, prof.

SMOTRA UČENIČKIH ZADRUGA

- Eva Šimić, Ariana Baretić i Lea Lučić, 6. b
- Voditeljica: Anja Kostanjšek Brnić

ENGLESKI JEZIK

- Ira Đerić Hasanac, 7. a – 24. mjesto
- Mentorica: Iva Kuljiš prof. i
- Marko Dragičević, 8. a – 20. mjesto
- Mentorica: Ana Lončarić Kostrenčić, prof.

MATEMATIKA

- Filip Kikić, 6. a – 24. mjesto
  - Juraj Peričić, 6. b – 10. mjesto
- Mentorica: Zorica Jovanović, prof.

HRVATSKI JEZIK

- Sara Mehmedović, 7. a – 13. mjesto
  - Dea Maravić, 7. b – 19. mjesto
- Mentorica: Marijana Marić-Tonković, prof.
- Nika Patačko, 8. a – 13. mjesto
  - Luce Mudražija, 8. a – 17. mjesto
- Mentorica: Sanja Krešić, prof.

VJERONAUKNA OLIMPIJADA –

- ekipno 9. mjesto
- Dea Maravić, 7. a, Manuela Jelovac, 7. b, Lucija Čupić, 8. b, Rafaela Malinarić, 5. b, Petra Levačić, 7. a
- Mentorice: vjeroučiteljice Božana Zečević i Martina Pilić

POVIJEST

- Sara Mehmedović, 7. a – 8. mjesto
- Mentorica: Branka Brnić, prof.

GEOGRAFIJA

- Noa Barković, 5. b – 7. mjesto
  - Rafaela Malinarić, 5. b – 8. mjesto
  - Mia Ivančić, 5. b – 9. mjesto
  - Filip Kikić, 6. a – 5. mjesto
  - Filip Malnar, 6. b – 9. mjesto
  - Juraj Peričić, 6. b – 10. mjesto
- Mentorica: Zineta Džebo, prof.

ŠSK „GLAVOČ“ – KOŠARKA

- učenici 7. i 8. razreda – 2. mjesto
- Marko Dragičević, 8. a, Mauro Suden, 7. b, Fran Vuleta, 7. a, Igor Žafaranić, 7. a, Pavle Crnić, 6. a, Filip Kikić, 6. a, Filip Malnar, 6. b, Jakov Barnjak, 7. a, Damjan Stupar, 8. a, Karlo Baraba, 8. b, Leon Malnar, 8. a, Davor Gašparović, 8. b

ŠSK „GLAVOČ“ – KOŠARKA

- učenici 5. i 6. razreda – 2. mjesto
- Lucas Latin, 5. b, Jakov Zoričić, 5. a, Juraj Peričić, 6. b, Mak Azirović, 6. a, Dominik Bošnjak, 6. b, Pavle Crnić, 6. a, Filip Kikić, 6. a, Filip Malnar, 6. b
- Voditeljica: Marijana Pintarić, prof.
- Trener: Petar Gračaković

ŠSK „GLAVOČ“ – KROS

- dječaci, 5. i 6. razred – ekipno 3. mj.: Pavle Crnić i Filip Kikić, 6. a, Juraj Peričić, 6. b, Filip Kikić, 6. a – pojedinačno 1. mjesto

ŠSK „GLAVOČ“ – KROS

- djevojčice, 5. i 6. razred – ekipno 8. mj.: Lana Rogać, Nina Poropat i Katia Milić, 6. a, Filip Kikić, 6. a – pojedinačno 2. mjesto
- Voditelj – Rešad Mujkanović

MEĐUŽUPANIJSKA I DRŽAVNA NATJECANJA

LIDRANO 2023. (prijedlog na državnu razinu natjecanja)

Kategorija – ŠKOLSKI LIST

- Školski list „Zvonko“, glavna urednica Luce Mudražija, 8. a
- Mentorica: Sanja Krešić, prof.

MEĐUŽUPANIJSKO NATJECANJE PODMLATKA CRVENOGA KRIŽA –

- ekipno 2. mjesto:
- Hana Malnar, 8. b, Nika Patačko, 8. a, Morana Jeličić, 7. b, Karla Marković, 8. a, Mate Barac, 8. a, Elena Kiš, 8. a
- Mentorica: Ivana Hegedüs Crnčić, dipl. ing.

ŠAH – ekipa dječaci:

1. mjesto na državnome natjecanju,
1. mjesto na županijskome natjecanju
- Ivano Sundać, 8. b, Ivano Tomljanović, 8. b, Vid Krešić, 7. b, Ivan Ivančić, 4. b, Juraj Peričić, 6. b
- Voditeljica: Julijana Plenča

PLES – ekipno 2. mjesto na državnome natjecanju:

- Mila Zubčić, 7. b, Klara Šimić, 7. b, Ira Đerić Hasanac, 7. a, Karla Vukić, 7. b, Katia Milić, 6. a, Tara Škiljan, 6. a
- Voditeljica: Klaudia Konjević

ŠAH – ekipa djevojčice:

4. mjesto na državnome natjecanju,
1. mjesto na županijskome natjecanju
- Luce Mudražija, 8. a, Leona Vuković, 6. a, Tara Škiljan, 6. a, Hana Malnar, 8. b, Katia Milić, 6. a
- Voditeljica: Julijana Plenča (Rešad Mujkanović)

TEHNIČKA KULTURA

Kategorija – OBRADA MATERIJALA:

- Mateo Gajdek, 7. a – 1. mjesto na županijskome natjecanju,
22. mjesto na državnome natjecanju

Kategorija – MODELARSTVO

UPORABNIH TEHNIČKIH TVOREVINA:

- Hana Malnar, 8. b – 1. mjesto na županijskome natjecanju,
14. mjesto na državnome natjecanju

Kategorija – GRADITELJSTVO:

- Leona Derossi, 6. b – 2. mjesto na županijskome natjecanju
- Mentor: Ivo Tkalec, struc. spec. ing. sec.

Osmijeh je
najkraća
udaljenost između
dvoje ljudi.
(VICTOR BORGE)

fotopriča

KORELACIJA VJERONAUKA I HRVATSKOGA JEZIKA U 7. B RAZREDU

